

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

Aylık İdeoloji ve Kültür Dergisi | Sayı: 15 | Temmuz 2022

'BI RIHÊ 14'Ê TÎRMEHÊ EMÊ

BERXWEDANA GERÎLA GEŞ BIKIN

KURDISTANÊ AZAD BIKIN”

İÇİNDEKİLER

14 Temmuz Direnişçilerinin Tümüyü Kanıtlamak İsteddiği...

Önder APO 02

İntikam!

Axin Mahir Dicle 06

"Bê Serok Jiyar Nabe" Sadece Bir Slogan değil...

Baran Mawa 11

Devrimin Fırtınalı Kişiliği; Çiya Amed

Navdar Serhet 15

Kürdistan Devriminin Tarzı; 14 Temmuz

Heval Karasu 19

Sanki Dünyaya Kürdistan'ın Acısını Dindirmeye Gelmişti

Heval Karasu 24

Rast Fêmkirina Şoreşa Rojava û Ciwantiyê

Umut Aydın 27

Kurdistan'da Gençliğin Sömürge Düzeniyle Hesaplaşması

Bawer Ceng 31

Genç Kadında Gerçekleşen Evren İlkesi

Fidan Nurhak 35

Cesur Yürekli İnsanlar

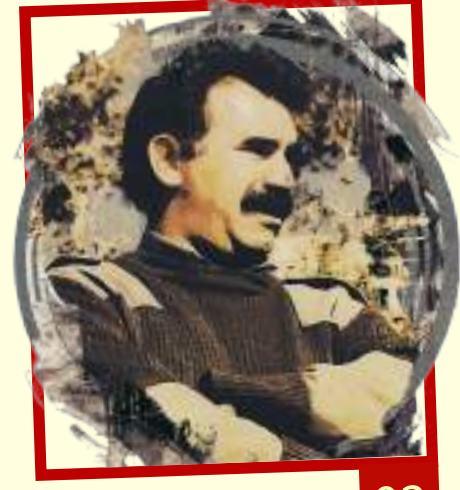
Fuat Kav 38

Di Zapê de Rihê APOGERÎ Serket

Nudem Xebat 41

Keliyên ji Dîrokê

Yurtsever Gençlik 44

02

19

31

35

JI EDÎTOR

BI RIHÊ 14 TIRMEHÊ EMÊ BERXWEDANA

GERÎLA GEŞ BIKIN

KURDISTANÊ AZAD BIKIN

Hevalên Hêja!

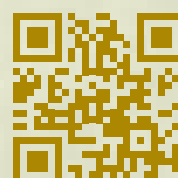
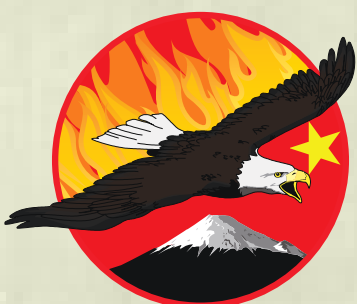
Meha Tîrmehê ji bo Tevgera Azadiya Kurdistanê, gelê Kurd û ciwanên Kurd mehek berxwedan û serkeftinê ye. Faşizma Tirk a ku bi derbeya 12'ê Îlonê xwast mîrasa şoreşgerî tune bike, berê xwe da APOCIYAN koma ku bi hezaran ciwan bi pêşxitiye, ji têkoşîna azadiyê re ji pêşengtiyê dike. Şoreşgerên me yên pêşeng Kemal Pîr, Mehmet Xeyrî Durmuş, Akîf Yılmaz û Alî Çîçek ên ku li zindana Amedê, li hemberî îşkenceyên nedîtî li berxwedan, bi berxwedana xwe riya têkoşîna bi rûmet nîşanî ciwanên Kurdistanê dan. Nîşan dan ku şoreşgerî di her şert û mercî de dikare were jiyîn û di şertên herî zor de dikare çalakiyên mezin bike. Îro ev rih di şexsê

Gerîlayê Azadiya Kurdistanê de li Zap, Avaşîn û Metîna careke din derketiyê holê. Gerîlayên Azadiya Kurdistanê ji weke Stêrka me ya Sor Alî Çîçek çanda berxwedanê ji PKK'ê fêr bûne, îro jî ew gihandine lûtkeyê. Weke ciwan û jinên ciwan ên Kurdistanê, divê armanc û daxwaza me ya sereke jiyanî kirina vê rihê be. Ji ber ku em dizanin wê zarokên rojê têrîtiyê tek bibin. Di hejmara Tîrmehê ya kovara Yurtsever Gençlik de mijarên bi vî rengî girîng, bi çavê ciwanan hate nirxandin.

Me bixwînin me binasin

Me bi ciwantî destpêkir emê bi
ciwantî serbikevin!

Silav û Rêzên Şoreşgerî
Edîtor

14 Temmuz Direnişçilerinin Tümüyle Kanıtlamak İstedikleri, PKK Kimliğiyle Yaşamaktır!

Önder APO

14 Temmuz, Parti tarihimizde Parti kimliği uğruna, denilebilir ki en kahredici işkenceli bir ortamda varlığını adama ve bu temelde ülkesine, halkına, insanlığına sahip çıkma adına, en büyük direniş kararının verildiği bir gündür. Partimiz'de şimdi de en çok ihtiyaç duyulan, Parti kimliği ile insan olmak, Parti kimliği ile ordulaşmak, Parti kimliği ile yaşamsal olmak. Belki de sadece başarıların değil, onun olumlu bütün adımlarının esasını teşkil ediyor dersek, bu büyük direniş kahra-

somutlaştırdıkları PKK direnişçiliğini gösterdiler. Bu, tartışmasız bir gerçektir. En zor dönemde, 1980'lerin başlarında, ayakta olan ne varsa tümüyle imha eden ve kasıtlı olarak bir daha yeşermemesi için bütün tedbirleri arkasına alarak yüklenen bir imha politikasına karşı, gereken her türlü direniş gösterildikten sonra, en son direniş olarak kendi bedenlerini eriterek, kendi nefeslerini o biçimde tüketerek son yolu deniyor, en güçlü direniş eylemine karar veriyorlar.

*“Ne teslimiyet ne düşüş,
sonuna kadar direniş”*

manlarımızın şahsında en yalın gerçeği dile getirmiş oluruz. Bundan 15 yıl önce Partinin temelini atan Kemal, Hayri gibi yoldaşlar direniş kararını verdiğinde bir kez daha Partinin büyüklüğünü göstermiştir. “Ne teslimiyet ne düşüş, sonuna kadar direniş.”

Bir grup zindan direnişçisi kendi şahıslarında, bir halkın bütün özgürlük umutlarını son kırıntısına kadar yok etmek isteyen düşmana karşı, kendilerinde

Bizzat büyük şehidimiz M. Hayri Durmuş, el yazısıyla çok açık bir biçimde yazdığı yazıda, “Bizim kadar yaşama bağlı insan yok, ama bu yaşam ancak Parti kimliği ile olduğunda kabul edilebilir. Siz bize bu kimliği çok görüyor, onu yok etmek istiyorsunuz. Bunun dışında herhangi bir yaşamı kabul etmemiz mümkün değildir. Çok sınırlı Parti kimliği ile birlikte bir yaşamı tanırırsanız, yaşama kararlılığımız büyük bir

coşkuyla devam edecektir. Yok, bunu tanımazsanız; bu noktadan itibaren, dayatığınız bu kimlik inkârına dayalı yaşamı asla kabul etmeyeceğiz ve ne mutlu ki bize, büyük direniş kararına da ulaşmış bulunuyoruz” der ve o kararı o şekilde bugün gerçekleştirirler.

Bu büyük anıya bağlı kalmak istiyorsak, biraz dürüstlük varsa, değerlerimizi böyle unutmak istemiyorsak, mutlaka kendimizde bir şeyler yaratmak zorundayız. Kendi içimizde bazı esaslara vararak daha doğru, birlikte büyük yürüyebilmeliyiz. PKK'nin saflığı, PKK'nin dürüstlüğü bu yoldaşların gerçeğindedir. Yine doğru yaklaşacak olursak; Partinin adını yükseltmek istediler, Parti amacından uzaklaşmamak için büyük bir vahşet altında, her gün tahammül edilemeyecek işkenceler altında küçük bir yaşam imkânı bularak direndiler. Tam böyle bir noktada “direnme yaşamaktır” sloganını, şiarını kendilerine tatbik edenler ortaya çıkıyor. Bu, tamamen bir halkın en soylu umudu oluyor, yaşam çağrısı oluyor. “Umuttan vazgeçilemez, partiden vazgeçilemez, kendimizi eritiriz ve yaşama çeviririz” deniyor. İşte Mazlumların Newroz direnişçiliği, işte 14 Temmuz direnişçilerinin kararı, işte Ferhatların kendilerini meşale etmeleri tamamı tamamına böyledir.

Neydi 14 Temmuz direnişi? Zindanda ihanet büyük olunca Şahinler tamamen düşürmek istediler; “PKK adına kimse kalmamalı”, hatta “hepsi PKK'ye karşı çıksın”, tabi ki “PKK'de vatani inkâr etsin, halkı inkâr etsin”. Bunun karşısında arkadaşlar da “biz canımızı vereceğiz, bu kararı vereceğiz” dediler. 14 Temmuz kararı; Partinin adının ortadan kalkmaması için halk ve Kürdistan adının, insanlık adının ortadan kalkmaması içindi. İşte bu Partinin kararıdır: İhanete karşıydı, büyük zulme karşıydı, düşkün yaşama karşıydı. Hemen hemen hepsi sizin gibi zayıflar, imha olmayla karşı karşıydılar. O zaman bu kahraman arkadaşlar “gün direnme günüdür” diyerek zayıflıkların önünü aldılar. Şimdi de düşman çok şiddetlice üstümüze geliyor. Şimdi de Kürdistan'da ihanet büyüktür, ihanet çok büyümüştür. Direniş de büyümüştür. Ülkenin dört bir yanında ne kadar direniş varsa o kadar teslimiyet ve düşkün bir yaşam var. Eğer 14 Temmuz'a bağlıyız diyorsanız bu günde de

kahramanca bazı adımlar isteniyor. Zindandaki gibi değil; savaşın her yönünde, çalışmanın her yönünde 14 Temmuz ruhuna bağlı adımlar atılması gerekiyor. Büyük değerlerle ucuz yaşamınızı sürdürmek istiyorsunuz, tabi ki bizimde bunu kabul etmemiz mümkün değildir.

Bu yoldaşları; Mazlum'u, Kemal'i, Hayri'yi, Akif'i iyi tanıyorduk. Yoldaş olmayı bildikleri kesindir. Bu karar, bunun en iyi göstergelerinden birisidir. Fakat buna rağmen Hayri son sözlerinde borçlu gittiklerinden söz ediyor. Öyle fazla bir şey yaptıklarına bile emin değiller. Kemal'in benzer türden bir yaklaşımı vardır. “Bu halk savaşı başarıya ulaşacak” diyor, ama çaba yetersizliğine olan derin öfkesi de söz konusu. Devrimci pratik, onlar için yaşamın kendisidir. Hayri, nefes nefese örgüt çalışmalarını, propagandasını yaşayan, bunun dışında tek bir boş günü bile olmayan büyük bir kişiliktir. Kemal, tepeden tırnağa kadar her şeyini partinin hizmetine sunmuş, her şeyi ile partinin mücadele çizgisini yaşayan, yine partinin yaşam tarzını nefes nefese götüren bir kişiliktir. Bu konuda çok şey söylendi, daha birçok şey de söylenebilir ve söylenecektir de. Kendini, partimizin gerçeğinde, en zor koşullarda ve olanaksızlıklar içinde oldukça yetiştirebilmiş, bundan vazgeçmemeye en büyük direnişle karşılık vermiş yoldaşlarımızdır. Bunu defalarca kanıtlamış kişiliklerdir. Böylesi bir direniş kararlılığına, bu kişilikler önderlik etmiştir. Burayı çok iyi anlamak gerekir.

Onlar bunu, canlarını, kendilerini ortaya koyarak ödemeye çalışır ve yine de kendilerini borçlu ilan ederken, bunun giderilmesi gerektiğini de böylece kanıtlamış oluyorlar. “Biz böyle gittik, ama gereken tamamlanmalı” diyorlar. Kararın diğer yönü budur. Bu yetersizliği kim kapatacak? Aksi halde bu bir intihar olur ve devrimciler de intihar etmezler. Yetersizlik giderilemezse bu gidişler intihar olacak, buna gereken karşılığı vermek de kalanların işi oluyor, kalanların namusluluk meselesi oluyor.

Bu mesajdan, bu hatırlatmadan çıkan sonuç; bıraktıklarını tamamlamaktır. Peki, neyi tamamlayacağız? Bu dayanılmaz koşullardaki yaşamı, yaşanılır hale getirin, faşist baskıya karşı koyun, azaltın veya ortadan kaldırın demektir. Bilgisizlik var, giderin

demektir. Parti zayıf, güçlendirin demektir. Faşizmin tek yönlü, korkusuz yürüyüşünü durdurun demektir. İşte çıkarılacak önemli sonuçlar budur.

Birileri öyle gider, diğerleri de biraz ağlar, sızlar, ondan sonra unuttur giderse bu olmaz! Bu duruma düşüldüğünde, söylediğimiz gibi tarihin gafili, tarihin haini ortaya çıkar. İstedığınız kadar süslü sözcüklerle durumu örtbas etmeye

kazandırmak ve onun kanalıyla halka uzanmaktır. Bırakalım bir halkın tarihsizliğine çare olmak, katliam tarihinin onun tarihi olmadığını kendisine anlatmak; en yakın etle-tirnak gibi bağlı olmamız gereken tarihi bile özümsetmekte, onun anlamını ve çıkarılması gereken sonucu belirlemekte bile zorluk çekiyoruz. Bu, katliam tarihi ile kendisini aldatmış olan halkın izdüşümünü saflarımızda yaşamak demektir. Gelişmeyen kişilik, parti

“PKK’nin saflığı, PKK’nin dürüstlüğü bu yoldaşların gerçeğindedir”

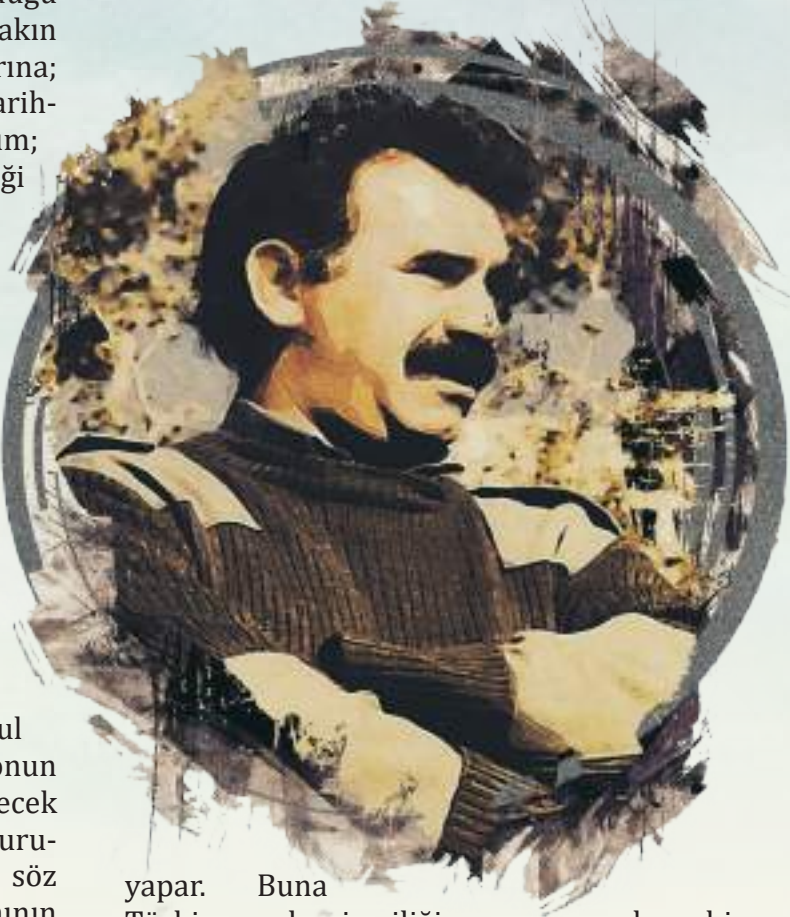
çalışın, doğru bir anma değildir bu. Onlar öyle giderken, bizim de soluk alışlarımızın çok sınırlandırıldığını biliyoruz. Tek şansımız olarak özgür koşullarda savaş imkânı vardır elimizde. Onlar öyle savaştılar, biz ise daha değişik savaşılabilecektik. Bunu değerlendirmek kalıyordu geriye.

Tarihi halklar demek; tarihini olduğu gibi yaşayan halklar demektir. Bakın Avrupa’nın gelişmiş halklarına; yaşadıkları önemli oranda kendi tarihleridir. Bir de bizim tarihimize bakalım; kişinin burnunu ötesini göremeyeceği kadar inkârla yüklüdür. Ve en kötüsü de bireylerine kendisinin olmayan tarihi, onun tarihiymiş gibi mal etmektir. Bir halka kendisinin olmayan bir tarihi mal ettin mi, tarihini unutmaktan da daha kötü bir duruma düşmüş demektir. Kendi egemenlerinin tarihi ile aldatılan bir halk, belli ölçüde baskı düzeni altındadır. Buna egemenlerin kendi tarihlerini, bilinçli olarak genel tarih haline getirmesi diyebiliriz. Ancak tamamen yabancı bir tarihi, hem de katliamla yazılmış bir tarihi, kendi öz tarihiymiş gibi yaşamak ve kabul etmek bir halk açısından, hele onun temsilcileri açısından içine girilebilecek en derin alçaklık, ihanet ve gaflet durumunu ifade eder. Bizim gerçeğimiz söz konusu olduğunda maalesef yaşamının bu olduğunu görürüz.

Somut görevimiz, partiye bilinç

tarihinde gafil kişilik böyledir.

Tüm dost güçlere de, PKK’yi bu temelde bir güç olarak değerlendirmeleri gerektiğini söylüyoruz. Özellikle birlikte kurtulmaya mahkûm olduğumuz Türkiye halkı ve onun öncü güçleriyle birlikte, savaşımızı bundan sonra doğru temellerde geliştirmeye de özen gösteririz. PKK pratiği kendini biraz kanıtlamıştır. Halklar için ne söylerse onu

yapar. Buna Türkiye devrimciliği de, hiç olmazsa bundan sonra biraz karşılık vererek iyi bir yoldaş müttefik, olmazsa iyi bir

dost müttefik olmayı bilmelidir. Her düzeyde ortaklaşa savaşım doğru bulduğumuz ve istediğimiz bir tarzdır. İnaniyoruz ki, bundan sonra Türkiye cephesinde de gelişmeler daha farklı ve istenilen doğrultuda olacaktır.

Çok yüksek değer biçtiğimiz Türkiye direniş şehitlerine, çıkışımızı, en az kendi direniş şehitlerimiz kadar onların anısına da bağlayabileceğimiz bu şehitlere de, vereceğimiz en büyük karşılık; PKK'yi böyle savaşan öncü güç haline getirmektir. Dolayısıyla onların da anısına verilen söze bağlı kalındığı gibi, geçerlilik de kazandırılmıştır. Bu temelde diyoruz ki,

Bütün Türkiyeli ve Kürdistanlı Direniş Şehitlerinin Anısı Ölümsüzdür! Yine 14 Temmuz Direniş Kararlılığı, Başarımızın Temelidir! Bu temelde verdiğimiz söz, artık zaferi esas alan, ondan başka hiçbir gidişata şans vermeyen, halkımızın da, artık bu dönemde mutlaka öncülüğü

doğru yaklaşımda isteyebileceği ve kabul edebileceği bir devrimciliğe yol almadır. Biz bundan sonra bu temelde yeni bir dönemci yakalayabildiğimize eminiz.

Söz ve katılım, karar ve eylem 14 Temmuz Direnişçileri anısına bir kez daha bu temelde veriliyor. Şimdiye kadar çok söz verildi, çok karar geliştirildi. Bu her zamankinden daha fazla bir parti kararı, bir halk kararı, bir savaş kararıdır. Bu karar her zamankinden daha fazla başarıyla ve bütün gerekleriyle yerine getirilmelidir. Her zamankinden daha fazla iç ve dış engellilere karşı büyük bir sabır ve inatla yürütülmeli, yaşama geçirilmelidir. Bu karar, her zamankinden daha fazla zafere ulaştıracak bir karardır.

*Bu temelde de, bütün direniş şehitlerinin anısı,
14 Temmuz direniş kararlılığı, zafere ulaşacaktır!*

*Bu zaferin çalışma tarzı, bütün çalışmalarımıza
yön verecek ve mutlaka başaracağız!*

İNTİKAM!

Baran Mawa

Değerli Yurtsever Kürdistan Gençliği !

Özgürlük Hareketi olarak Ş. Zilan şahsında fedailik ayı olan Haziran ayını geride bırakırken özgürlük ve onur davamızda Kürt halkının varlığı açısından ve çıkarttığı sonuçlar bakımından benzeri olmayan yeni bir 14 Temmuz direnişinin 40. yıl dönümünü yaşıyoruz. Faşist, sömürgeci, işgalci, soykırımcı Türk rejiminin özgürlük davamızı boğmak, teslimiyeti dayatarak bitirmek ve bir daha hiç kimsenin Kürdistan adını dahi ağzına alma cüretinde bulunmaması için en korkunç, insanlık dışı işkence yöntemlerini uyguladığı bir dönem olmuştur 12 Eylül. Onlarca defa öldürerek, korkunç işkence yöntemleriyle kölelik ve ihanet dayatmalarına rağmen Amed zindanında 14 Temmuz tarih sayfalarına büyük irade ve onur direnişi olarak geçmiştir. Bu yönüyle 14 Temmuz, PKK'nin önder kadroları tarafından dirhem dirhem bedenlerini ölüme yatırarak yaşamı yaratma eyleminin yıldönümü olmuştur. Ölümle yaşamı yaratma, anı anına ölüme meydan okuma, küçük bir hücrede büyük irade savaşıyla ölümü yenme direnişi bugün Kürdistan'ı aşip Ortadoğu'ya, dünyaya insanlığın onur direnişi olarak

geçmiştir. Her yiğidin yüreğinde bir özgürlük gerillası, Egid'i olmaya götüren bir eylem, isyan, başkaldırı ve zafer kararlılığının bütün inanç ve hissiyatının yaratıldığı özgür ve onurlu yaşamın filizlendiği eylem olmuştur. Özgür yaşama olan bağlılıklarını, tutkularını onur direnişi ile büyüten kahraman önderlerimizin yarattığı mirasa sahip çıkarak; *"mezar taşıma bu halka borçlu öldü diye yazın"* diyen Mehmet Hayri DURMUŞ, *"Biz yaşamı uğruna ölecek kadar çok seviyoruz"* diyen Kemal PİR, *"PKK bize teslimiyeti değil direnişi öğretti"* diyen kızıl yıldızımız Ali ÇİÇEK ve Akif YILMAZ yoldaşlar şahsında onurlu yaşama bağlılık sözümüzü belirtiyoruz. Yine bedenlerini teslimiyete karşı ateşten çembere dönüştüren DÖRTLER şahsında bugün Zap'ta, Avaşin'de, Metina'da şahadete ulaşan tüm yoldaşları saygı, sevgi ve minnetle anıyor, mutlak zafer sözümüzü yineliyoruz. Kürdistan yurtsever gençliği olarak şehitlerimizin anılarına bağlı kalacağımızı, Özgür Önderlik, Özgür Kürdistan hayallerini gerçekleştireceğimizin kararlılığını ve iddiasını belirtiyor, büyük direnerek onurlu bir yaşamın sözünü veriyoruz.

Değerli Yurtsever Kürdistan Gençliği !

İçinden geçtiğimiz süreç tıpkı 40 yıl önce faşist, sömürgeci TC rejiminin Amed zindanında direnenler şahsında yapılmak istenen bir halkın soykırımını tamamlama, tümünden ortadan kaldırma zihniyetinin son sürat devrede olduğu bir süreç olmaktadır. Faşist AKP-MHP bloğu bu tarihsel barbarlığı çok daha kapsamlı ve çok daha alçakça yöntemlerle bugün Kürdistan'ın her parçasında uygulamaya çalışmaktadır. Tabii bu kirli politikalarını tek başına planlamamaktadır. Hegemonik emperyalist güçleri de arkasına alarak topyekûn saldırı temelinde yürütmektedir. Yine binyıllardır Kürt halkının içerisinde yaratılan ihanet damarının temsiliyetini yapan işbirlikçi KDP ve özellikle Barzani ailesinin düşmanlığını da iyi anlamak ve kavramak gerekmektedir. Bilmeliyiz ki KDP'nin yaklaşımları TC faşizmini kat be kat aşmaktadır. Faşist TC rejimi kimyasal silahlardan tutalım her türlü teknik imkânları da kullanarak top-

yekûn bir imha saldırısı halindedir. Özetle belirtmek gerekirse soykırımcı TC rejimi, Kürt düşmanlığını aralıksız bir şekilde yürütmeye devam etmektedir. 50 yıldır PKK militanları buna karşı amansız bir mücadele yürütmektedir. Mazlumların, Dörtlerin ve 14 Temmuz fedailerinin açığa çıkardığı inanç, irade, kararlılık ve büyük zafer ruhu bugün Girê Berxwedan'da, Şikefta Birîndara'da, Girê Cudi'de insanüstü bir iradeyle devam etmektedir. Tarihin ve insanlığın tanık olmadığı bir irade ve onurla, özgürlük savaşı tıpkı 40 yıl önce 14 Temmuz'da sergilendiği gibi yürütülmektedir. Özgürlük mücadelemizde zirveleşen bu savaş bugün bütün yakıcılığıyla kör, sağır ve dilsizleri dahi sarsarcasına en çetin halini alarak özgür dağlarda yaşanmaktadır. Bu topyekûn saldırılara karşı geliştirilen direniş bütün hesapları yerle bir ettiği gibi bütün direnenleri, mazlumları, halkları aynı saflarda birleştiriyor ve zafere olan inancı yeşerterek harekete geçiriyor. Mücadelemiz şahsında cihani bir direnişe

14 Temmuz fedailerinin açığa çıkardığı inanç, irade, kararlılık ve büyük zafer ruhu bugün Girê Berxwedan'da, Şikefta Birîndara'da, Girê Cudi'de insanüstü bir iradeyle devam etmektedir

ve savaşa dönüşüyor.

Bu savaşın en yoğun saldırıları, en şiddetli çatışmaları ve buna karşı en görkemli direnişin İmralı'da yaşandığını çok iyi bilmek gerekiyor. Önderliğimiz üzerinde tarihin ve insanlığın en ağır işkence ve saldırıları mutlak bir tecritle devam etmektedir. Önderliğimiz şahsında onurlu ve özgür yaşam ortadan kaldırılarak bütün topluma, insanlığa teslimiyet, kölelik dayatılmak isteniyor. Kapitalist sömürgeci güçler ve yerel faşist odakları bütün hayallerini buna bağlamış durumdadır. Önderliğimizin geliştirdiği mücadele her yönüyle

sömürgeci güçleri kahrediyor, bütün hegemonek güçleri büyük bir yenilginin eşiğine getiriyor. Önderliğimizin paradigması özgür ve onurlu bir yaşam felsefesi olarak bütün halklarda bir hakikate ulaşıyor. Bu nedenle Önderliğimizin tek bir cümlesinden bile inanılmaz korkuyorlar. Bu açıdan Önderliğimiz üzerinde geliştirilen mutlak işkence sistemini mutlaka kırmak ve Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlamak Kürdistan gençliği açısından temel görev olmaktadır. Önderliğimiz tarafından sergilenen direniş ve mücadele; aynı şekilde bugün özgür dağlarda ve özgürlük hareketi tarafından sergilenmektedir. Özgür dağlarda sergilenen APOCU irade, inanç, kararlılık, fedailik ve zafer ruhu bütün görkemiyle gerçekleşmekte ve düşmanı büyük bir bozguna uğratmaktadır.

Gelinen aşamada topyekûn imha, tasfiye ve teslim alma saldırılarına karşı topyekûn bir direniş ve mücadeleyi geliştirmek gerekiyor. Herkesin çok iyi bilmesi gereken en temel husus bu faşist rejimin ömrünün çok kalmadığıdır. Çürümüş bir AKP-MHP faşizm zihniyeti ve her yönüyle bitmiş, bataklığa sürüklenmiş, insanlık için artık bir tehlikeli virüs olmaya başlamış soysuz, çete bir devlet yapılanması dışında hiçbir şey kalmamıştır. Hegemon güçlerin zorla ayakta tutmaya çalıştığı bir güç olarak karşımızda durmaktadır. En önemlisi de bizim mücadeleyi topyekûn kılamayışımız savaşı sadece özgürlük gerillasının omuzlarına bırakmamız savaşı bugün büyük bedellerle sürdürme durumunu getiriyor. Bu açıdan savaşı mutlaka topyekûn kılmak durumundayız. Bu da ancak devrimci halk savaşıyla mümkündür.

Devrimci halk savaşı bütün halkın gerilla ile birlikte bu büyük zafer yürüyüşünde yerini alma savaşıdır. Bugün geldiğimiz noktada bunun zemini oluşmuştur. Hemen hemen her gün ayakta olan bir halk ve halklar gerçekliği söz konusudur. Kürdistan şehirlerinden tutalım Türkiye metropollerine ve bütün dünyaya yayılan bir eylem seferberliği vardır. Bunu devrimci halk savaşı temelinde bilinçli, planlı ve örgütlü kılmak durumundayız. Bu, büyük tarihi bir sorumlulukla topyekûn bir direniş ve mücadeleyi geliştirecektir.

Değerli Yurtsever Kürdistan Gençliği!

Kürdistan savaş gerçekliğinde aşikar olan bir gerçeklik var ki devrimci halk savaşının öncülleri Kürdistan gençliğidir. Bugün Kürdistan'ın her bir parçasında gençlik, kapitalist modernite sistemine mahkûm edilmekte ve çürütölmektedir. Kuzey Kürdistan'da yurtsever gençliğe dair artan baskılar, gözaltılar, tutuklamalar, işkence ve tecavüzler en çarpıcı sonuç olarak karşımızda durmaktadır. Özelde de sol, sosyalist ve yurtsever gençliğe dönük yoğun baskılar yürütölmektedir. Kürdistan yurtsever gençliği olarak buna karşı her zamankinden daha aktif ve daha radikal bir mücadele içerisinde olmamız gerekmektedir. Bugün faşist, sömürgeci, soykırımcı AKP-MHP güruhları en demokratik haklarımızı dahi elimizden alarak bizleri tamamen köle bir yaşama mahkûm kılmaya çalışmaktadır. Gerilla direnişi büyödükçe, Zap, Avaşin, Metina da yenilgi yaşadıkça şehirlerde büyüyen mücadelemizi bastırmak için her gün yeni bir faşist uygulama ile karşımıza çıkmaktadır. Kürdistan gençliği olarak TC faşizminin tüm baskı ve sömürü politikalarına karşı mücadeleyi büyüterek intikam peşinde olmalıyız. Düşman ne kadar teslimiyeti dayatmaya çalışsa da bizler onun tüm işkence sistemlerine karşı her alanda örgütlü mücadelemizi büyüterek eylemlerimizle cevap olmalıyız. Bu anlamıyla TC faşist güruhuna karşı en etkili silahımız devrimci halk savaşı stratejisidir.

Bilmeliyiz ki bugün Zap, Avaşin, Metina'da TC faşizmine kan kusturan, yenilgiye uğratanlar Kürdistan gençleridir. Özgür dağlarda savaşanlar da gençlerdir. 40 yıl önce Amed zindanın da onurlu direnişi sergileyenler de gençlerdi. Bu açıdan Kürdistan yurtsever gençliği bütün bu gelişmelerin ve savaşın merkezindedir. Üstlendiği misyon ve oynadığı rol bakımından böylesi bir kutsal görevle karşı karşıyadır. Bu açıdan Kürdistan gençliği düşmanın en büyük korkulu rüyası olmuştur. Faşist TC düşmanı da, işbirlikçileri de çok iyi biliyor ki Kürdistan yurtsever gençliği ve bir bütönen Kürt gençliğini bu savaşın dışında tutamazsa büyük kaybedecektir. Cahil, umursamaz,

teslim olmuş, onursuz, korkak ve direnişin tek bir zerresinin kalmadığı bir genç kuşak yaratmaya çalışmaktadır. En onurlusunu da bu mücadelenin dışında tutarak kendi hizmetinde tutmak istemektedir. Tüm bu gelişmeler ışığında şu gerçekliği de belirtmek gerekir; Kuzey Kürdistan gençliğinin mücadeleyi radikal bir düzeyde yürütmemesi düşmana cesaret vermektedir. Halkımız üzerinde baskı ve işkenceyi arttırmaktadır. Kuzey Kürdistan gençliği olarak rolümüzü oynamanın zamanı geldi geçiyor. Halkımızın umudu biz gençleriz.

Gerillanın en büyük destekçisi gençliktir. Çünkü Kürdistan dağlarında savaşımlar biziz. Bu halkın özgürlüğü, yarını, kaderi biz gençlerin omuzlarındadır. Çok iyi bilincinde olmak gerekiyor ki biz bu savaşa dahil olmazsak, mücadeleyi büyütüp herkese ve her yere yaymazsak bedeli de, vebali de büyük olacaktır. Gençliğin pasifliğinden ve yetersizliğinden kaynaklı direniş ve mücadele çok sınırlı kalmaktadır. Bu açıdan bedeller ağırlaşmakta ve zafer süreci uzamaktadır. Bu durum ve duruştan çıkmak, gençlik öncülüğünün gereklerini mutlaka ve ne pahasına olursa olsun yerine getirmek gerekmektedir. Önderliğimiz bunun yol ve yöntemini tarz ve stratejisini gençlik ve kadın öncülüğünde Devrimci Halk Savaşı temelinde topyekûn bir mücadele olarak belirledi. Gerillanın fedailiği mücadelemizi her zaman korumakta ve büyütmektedir.

Bizler de yurtsever Kürdistan gençliği olarak gerilla direnişine denk bir mücadele yürütmek zorundayız. Bütün bir halk olarak, kadınlar olarak, gençlik olarak gerillanın fedailiğiyle bütünleşmeliyiz. Şimdi kimseyi beklemeden bulunduğumuz her alanda, her yerde harekete geçerek gerilla direnişine denk bir

mücadele içerisinde olmalıyız. Taşımızla, molotofumuzla meydanlara akmalı; düşmana katliamların, bizleri esir etmenin hesabını sormalıyız. TC faşizminin tüm baskı, sömürü politikalarına karşı, tüm teknik imkanlarına karşı meydanlarda, sokaklarda eyleme geçmeliyiz. Öncü gençlik hareketimiz "Werin Cenga Azadiyê" hamlesiyle bunun startını vermişti. Şimdi her yönüyle harekete geçmek gerekiyor. "Werin Cenga Azadiyê" hamlesi intikam eylemleriyle, serhildan ruhuyla ve özgürlük saflarında fedai çizgide yerimizi alarak zaferi yaratmanın adı olmalıdır.

Değerli Yurtsever Kürdistan Gençliği!

Böylesi tarihi bir sorumlulukla karşı karşıya olduğumuzu, beklentilerin bu derecede hayati olduğunu ve mutlaka harekete geçmemiz gerektiğini bilince çıkartıp 14 Temmuz direniş ruhu ve fedailiğine yaraşır bir mücadeleyi geliştirmemiz gerekmektedir. Zap, Avaşın ve Metina'daki savaş gerçekliği, açığa çıkan kahramanlık bunun somut perspektifi ve talimatıdır. Savaşı her yere yayalım, Bakurê Kürdistan'ı onurlu direniş abidesine, devrim sahasına çevirelim. İşgalciye ve sömürgeciye nefretimizi kusalım. İntikam, intikam, intikam şiarıyla faşizmden hesap soralım. TC metropollerini savaş meydanlarına çevirerek savaşın yakıcılığını görmeyene, duymayana hissettirelim. Kürdistan topraklarını işgal etmeye çalışan faşist TC ve işbirlikçi, ajan KDP'yi bozguna uğratalım. Yurtseverlik bilincimiz ve duruşumuzla Kürdistan'da ihanetin kökünü kurutalım. Öyle büyük bir hırs ve kinle hesap soralım ki bir daha Kürdistan'da kimse işbirlikçiliğe, ajanlığa cüret edemesin. Eylem ve mücadele tarzımızla

Savaşı her yere yayalım Bakurê Kürdistan'ı
onurlu direniş abidesine devrim sahasına
çevirelim

TEMMUZ 2022

herkese bildirelim ki özgürlük davasını bitirmek bir yana durdurma hayalini dahi kuramayacaklarını gösterelim. Herkes bilmeli ki bu ateş herkesi yakacak, Kürdistan cehennem olacaksa her yer cehennem olacak! Bunun için yurtsever gençliği çağırıyor ve diyoruz ki devrimci halk savaşı stratejisi temelinde kendimizi eğitelim, bilinçlendirelim, eylemsel kılalım ve özgürlük mücadelesindeki saflarda yerimizi alalım. Önderliğimiz devrimci halk savaşını en zengin savaş yöntemi olarak belirledi. Mao “2 milyon gerillan olsa da halk savaşmazsa devrim olmaz” diyor. 68 gençlik ayaklanmasının ilhamını yaratan Vietnam’ın ünlü komutanı Giap “Haydi! Halkı Savaştıralım Savaşı Kazanalım” diyerek ve bütün halkı savaş gerçekliğine göre yaşamaya ve mücadele etmeye çekerek savaşı kazanmıştır. Önderliğimiz de Kürdistan gençliğini bundan sorumlu kılarak savaşan bir halk ve gerilla gerçekliğinde zaferin mümkün olacağını belirtiyor. Bu çerçevede bütün Kürdistan Yurtsever Gençliğini devrimci halk savaşının efsane komutanı Ş. Reşit SERDAR’ın sözüyle “Eger gel û gerilla bibe yek ne dijmin, siya dijmin ji li Kurdistanê na mîne” sorumluluğunu, kararlılığını üstlenmeye, zaferin öncüsü olmaya çağırıyoruz ve bunun için diyoruz ki;

Bizi Önderliksiz bir yaşama mahkûm etmeye çalışan faşist gürüha karşı intikam!

Kargo paketlerinde annelerimize gönderilen gerilla bedenleri için İntikam!

Şehitliklerimizi yakıp, yıkan soykırımcılara karşı İntikam!

Zendura, Werxele, Tepêsor, Girêsor direnişinde şehadete ulaşan yoldaşlarımız için İntikam!

Kürdistan topraklarını işgal etmeye çalışanlara karşı İntikam!

İşbirlikçi ihanet çizgisine karşı İntikam!

Onurlu özgür bir yaşam için İntikam!

***İntikam!
İntikam!
İntikam!***

“BÊ SEROK JIYAN NABE” SÖZÜ YALNIZCA BİR SLOGAN DEĞİL BİR YAŞAM İDDİASIDIR

Axîn Mahîr Dicle

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Soluk soluğa, kıran kırana geçen bir mücadele yılının ilk yarısını geride bırakmış bulunuyoruz. Faşist, soykırımcı, sömürgeci AKP-MHP iktidarı bu yılı Kürdistan Özgürlük Mücadelesine ağır darbeler vurarak tasfiye etme yılı olarak planlamıştı. 2022 yılının bu ilk yarısında bu planlamalarını hayata geçirmek için tüm imkanlarını seferber ederek büyük bir Kürt düşmanlığı yapmıştır. Kürdistan Özgürlük Hareketi şahsında Kürt halkını tümünden soykırımdan geçirmeyi, Kürtlüğe dair direnen her bireyi yok etmeyi hedeflemiştir. AKP-MHP faşist çete rejimi Kürtlüğün direnişinin, mücadele azminin, varlık umudunun Kürdistan Özgürlük Hareketi'nde olduğunu çok iyi bilmekte ve görmektedir.

Bugün Türkiye’de bu faşist rejime direnen tek güç Kürt’lerdir. Kürt’lerin direnişi de en belirgin haliyle Önder APO şahsında İmralı zindanında, Kürdistan dağlarında ve şehirlerinde yaşanmaktadır. Faşist AKP-MHP çete rejimi de bu gerçek ekseninde saldırılarını bu alanlarda yoğunlaştırmaktadır. Başta her anı büyük bir direnişle yaşayan Önder APO’yu büyük bir sevgi, saygı ve özlemle selamlıyoruz. Yine Medya Savunma Alanları’nda destansı bir direniş yürüterek şehadete ulaşan yoldaşlarımızı, Kürt halkının yiğit genç kızları ve oğullarını saygı ve minnetle anıyor ve hala direnmekte olan özgürlük gerillalarını sevgiyle ve imrenerek selamlıyoruz.

Önder APO’dan 25 Mart 2021 tarihinden bu yana hiçbir biçimde haber alınamamaktadır. Özel savaş medyasının savaş eleman-

“En büyük direniş bu anlamda
İmralı’da yaşanmaktadır”

ları ve kimi Kemalist kesimler üzerinden zaman zaman Önderlik gündem yapılarak sanki görüşmeler gerçekleşiyormuş gibi bir algı yaratılmaya çalışılmaktadır. Bu kesinlikle özel savaş saldırılarının bir parçasıdır. Böylesi algılar yaratılarak halkımızın, kadınların ve gençlerin öfke ve tepkileri törpülenmek, harekete geçişleri engellenmek istenmektedir. Önderlikle İmralı'da herhangi bir görüşme yapılmamakta, yapılmak istense dahi Önderliğin bu biçim görüşmeleri kabul etmediği anlaşılmaktadır.

En büyük direniş bu anlamda İmralı'da

tedir. Dünyanın birçok farklı ülkesinde birçok devrimci, direnişçi, emekçi, sendikacı, kadın ve genç, Önderliğin fiziki özgürlüğü için kampanyalar düzenlemekte ve en uzun süreli eylemler Önderlik için yapılmaktadır. Bu düzeyde sahiplenme çok az insan için yapılmıştır bugüne kadar. Bu da Önderliğin evrensel karakteri, ideolojisi ve fikirleriyle ilgilidir. Önderlik düşünceleri tüm insanlığa umut olmakta, gelecek için daha iyi ve yaşanabilir bir dünyanın mümkün olduğunu göstermektedir.

*Gençliğin önceden sürekli haykırdığı
bir slogan daha vardı: "Öcalan'sız
dünyayı başınıza yıkarız"*

yaşanmaktadır. İmralı zindanının koşulları artık günümüzde herkes tarafından bilinmektedir. Çünkü Önderliğimizin rehinelik durumu Türkiye'de ve dünyada da birçok kesim tarafından bilinmekte ve yakinen takip edilmektedir. Önder APO, direnen tüm kesimler tarafından artık

enternasyonal bir lider olarak kabul görmektedir. Bazı kesimler bunu böyle kabul ettiklerini dillendirmektedirler zaten, fakat bazı kesimler de Önderliği sahiplendiklerini, onun özgürlüğü için mücadeleye katılmakla göstermek-

Önder APO, Kürt kadınları ve gençleri açısından temel mücadele gerekçesidir. Hatta Önderliğimizi fiziki olarak özgürleştirmek en temel gerekçemizdir. Çünkü Kürt kadınlarının ve gençlerinin irade kazanmasında, mücadelede öncülük yapmasında, öz güçlerinin farkına varmalarında en belirleyici etken, Önder APO'nun özgürleştirici düşünceleri yer alıyor. Bu sebeple bizler Önderliğimize çok şey borçluyuz. Temel bir borcumuz da elbette fiziki özgürlüğünü sağlamaktır.

Kadın ve genç olmanın temsil ettiği gerçekliği en iyi anlayabilecek kesim genç kadınlardır. Çünkü hem kadın olmanın hem de genç olmanın zorluklarını, sancılarını en fazla genç kadınlar yaşamaktadırlar. Mevcut koşullarda ne kadınlar ne de gençler bu sistem içerisinde kendi iradeleri ile varlık gösteremezken Önder APO'nun düşünceleri sayesinde her iki kesim de toplumun öncüleri durumuna geldiler. Biz genç kadınlar, Önderlik paradigmasının her iki öncü gücünün bileşkesi olarak öncülük sorumluluğu yüklenmekteyiz. Yürütülen tüm mücadele, direnilecek her an bu tarihi sorumlulukla yüklü olmalıdır. Önderliğin

özgürleşmesi mücadelesinde bu anlamda en ön saflarda mücadele yürütecekler de kuşkusuz bizler olmalıyız.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Mayıs ve Haziran ayları içerisinde gençlik tüm Kürdistan ve Avrupa'da Önderliğin özgürlüğü hedefiyle sürekli eylem halinde oldu. Bu anlamda yapılan en önemli eylemlerden biri kuşkusuz Gemlik yürüyüşü planlaması idi. Tüm Kürdistan ve Türkiye'nin birçok yerinden halkımız, kadınlar ve gençler Gemlik'e yürümek için İstanbul'a aktı. Düşman bu eylemin anlamının ve maksadının elbette ki farkında olarak eylemin engellenmesi için her yöntemi kullandı. Belki yürüyüşçüler Gemlik'e gidemediler ancak gidebilmek için ne gerekiyorsa yapmaktan da geri durmadılar. Kadıköy'de birçok koldan yapılan yürüyüşler düşmanı oldukça zorlamış, ciddi bir gündem oluşturmuştur. Genç kadınların da öncülük düzeyinde katıldıkları bu eylem dönem açısından geç kalınmakla birlikte önemli bir gündem oluşturan bir eylem olmuştur. Gençliğin İstanbul sokaklarında "Bijî Serok APO", "Bê Serok Jiyan Nabe" sloganları atmaları, Önderliğe yürümek için direnmeleri yeni bir ruhun açığa çıkmasına vesile olmuştur. Alışılan, bilinen, tanınan, özlenen ve ihtiyaç duyulan gençlik tarzı, gençlik duruşu, gençlik ruhu bu ruhtur. Genç kadınlar ve gençler bu ruhu korumalı ve mutlaka sürekli kılmalıdır. "Bê Serok Jiyan Nabe" sloganı Kürdistan gençliği açısından asla yalnızca bir slogan değildir. Yaşam gerekçesi ve yaşam şartını ortaya koymaktadır bu slogan. Madem ki Önderliksiz yaşam olmaz diye tavır koyuyoruz ve düşmana yaşam gerekçemizi haykırıyoruz o halde bunun gereklerine göre yaşamak ve çalışmak gerekir. Dünya Önderliksiz bırakılmaya çalışılıyor. Önderliğe ait tek bir sözcüğün, tek bir haberin dahi harekete ve halka ulaşmasına müsaade gösterilmiyor.

Bütün hukuk ve insanlık kuralları alt üst ediliyor ve bu duruma göre uyarlanıyor. Önderliğe karşı bu derece ciddi bir düşmanlık, kin ve aynı zamanda korku besleniyor. Gençliğin önceden sürekli haykırdığı bir slogan daha vardı: "Öcalan'sız dünyayı başınıza yıkarız" bir dönemin en belirleyici sloganıydı. Ve bu slogan eylem alanlarında haykırıldığı zaman dünyayı düşmanın başına yıkarcasına eylemler yapılır, düşman pişman edilir ve Önderliğe gitmek zorunda bırakılırdı. Önderlik dışında kimse o gençleri durduramazdı. Dünya Önder Öcalan'sız olsun isteniyor, dünya Önderliksiz bırakılmak isteniyor. Değil Önderliksiz bir dünya, Önderliksiz bir an bile geçirmek Kürdistan halkına ve gençlerine dert olmalı, düşmana da dar ve dert edilmelidir. AKP-MHP faşizminin Önderlik ve Kürt düşmanlığının düzeyini İmralı'daki uygulamalara bakarak anlamak gerekir. Önderlik şahsında Kürtleri yeryüzünden kaldırmak, soykırımı tamamlamak, Kürdistan'ı işgal ederek yüzyıl önce kaybettiği sınırlarına ulaşmak istiyor. Önderlik bu anlamda kilit noktadır. Kürtlerin en birincil şartının Önderliğin fiziki özgürlüğü olduğunu her şartta düşmana hissettirmek gerekiyor. Bu anlamda toplumun öncüleri olarak genç kadınların, gençlerin rolü çok belirleyicidir. Genç kadınlar, gençler, Önderliğe sahip çıkmalı, Önderliksiz bir dünyanın başlarına yıkılacağını en somut biçimde faşist düşmana göstermelidir.

Haziran ayı içerisinde anmasını yaptığımız Şehit Zilan (Zeynep Kınacı) yoldaşın eylemi düşmandan nasıl hesap sorulacağını, Önderliğin nasıl sahiplenileceğinin en belirgin örneğidir. Zilan yoldaş da eylemini yaptığında genç bir kadın gerilladır. Üstelik

henüz bir yıldır Özgürlük Hareketine katılmış yeni bir militandır.

Önderliğe dönük saldırı gerçekleştiğinde bu saldırıyı tüm Kürdistan'a, Kürt halkına, Kürt kadınına yapılmış bir saldırı olarak kabul etmiş ve gereken cevabı vermiştir. Zilan yoldaşın eylemi düşmanın kalbinde çok büyük bir korku ve panik yaratmıştır. Yine Önderliğimize dönük uluslararası komp-lonun geliştiği süreçte ilk günden itibaren Önderlik yoldaşları, militanları, sempati-zanları ve yurtsever halkımızdan onlarca insan kendilerini ateş topu haline getirerek Önderliği sahiplenmiş ve korumuştur. Güneşimizi Karartamazsınız eylemcileri bu anlamda Önderlik etrafında insandan ateş çemberi oluşturmuş ve Önderliği korumuşlardır. Önderlik bugüne kadar çok büyük bedellerle korunmuş ve sahiplenilmiştir. Kürdistan gençliğinin, kadınının Önderliğe sahip çıkması, koruması, sağlık, güvenlik ve özgürlük koşullarını oluşturması gerekmektedir. Belli bir mücadele olsa da tam anlamda sonuç almaya yetmemektedir. Yapılan eylemlerin bu anlamda belli bir karşılığı olsa da tam sonuca ulaşma konusunda yeterli olmamaktadır. Artık sonuç alacak tarzda eylemler yapmalı, Önderliğimizi sürekli gündemde tutmalı, fiziki özgürlüğünü sağlayacak mücadele düzeyine ulaşmalıyız. Herkesin, her genç kadının ve erkeğin yapacağı bir şeyler vardır. Herkes rolü ve misyonu doğrultusunda üzerine düşeni yerine getirmelidir. Bir militanın da yapması gerekenler vardır bir yurtseverin de. Bir sempati-zanın da yapabilecekleri vardır bir dostun da. Önderliği iyi tanıyanların da görev ve sorumlulukları vardır yeni tanıyanların ve tanımak isteyenlerin de.

Kısacası Önderliğimiz gibi dünyanın birçok yerindeki direnişçilere ve özgürlük amacı olanlara

mücadele gerekçesi olmuş bir Önderliğin özgürlüğüne kavuşturulması artık kaçınılmaz bir görevdir. Ve bu görev Kürdistan gençliğinin, kadınlarının yani bizlerin görevidir. Ertelenemez, devredilemez, kaçılmaz, zamana yayılamaz. Önderlik direnişi bugün Zap, Avaşın ve Metina'daki gerillanın direnişin ruhu ve gıdasıdır. Bu alanlardaki savaşın gidişatı da, Önderliğin fiziki özgürlük koşullarına ulaşması da Kürdistan gençliğinin ve kadınının yürüteceği mücadele ile yakından ilişkilidir. Bu gerçeği unutmadan Önderliğimize, gerillamıza, ülkemize ve özgürlüğümüze sahip çıkmalı, tarihi görev ve sorumluluklarımızı yerine getirmeliyiz.

**Önderliğin özgürlüğüne kavuşturulması
artık kaçınılmaz bir görevdir.**

DEVİRİMİN FIRTINALI KİŞİLİĞİ; ÇİYA AMED

Navdar Serhet

**HEVAL ÇİYA'YI TANIYAN BİR ÇOK ARKADAŞ, GENÇ VE AİLENİN ONUN İÇİN "Dİ
HEVAL ÇİYA DE TAYBETMENDİYÊN EGÎDÎ HENE. EGÎDEKÎ KURDE"
DEDİĞİNE TANIK OLMUŞUZDUR...**

Önder kişilikler tarihsel ve toplumsal değer yargılarını kendisinde yaşamsallaştırmış, bunun duygu, anlam, sorumluluk ve görevlerinin bilincine ulaşarak kendini bu uğurda feda eden kişiliklerdir. Kuşkusuz görülen ve anlam dünyasında bilincine ulaşılan bu gerçeklik kişiyi özgürleşme arayışına, özgür yaşamı yaratma eylemselliğine çeker. Bir kadermiş gibi dayatılan mevcut köle yaşamını değiştirmeye çalışmak, kendisi dışındaki insanların kader bildiği yaşamı değiştirmeye çalışmak önder kişiliklerin temel özellikleridir. Bu gerçeklik temelinde kendilerini feda etmeleri soyluluklarının ifadesi olmaktadır. Bu yüzdendir ki tüm gerçek öncüler tarihin seyrini değiştirmede etkin kişiler olduğu için fiziksel mekan ve bilinen sınırlı zaman olgusuna sığmazlar. Tarihin canlı seyri içerisinde yaşamın tüm canlılığına her an dahil olan, yaşamın tüm seyrine yarattıkları ile yön veren, dönüştüğü düşünce, eylem, anlam ve duygu gerçekliği ile her an yaşamı yürüten ve yön veren ve anlam katan bir katılımın sahibi olurlar. Bu yüzden gerçek öncü, önder kişilikler en canlı, en etkileyici durumda olan kişiliklerdir. Bu gerçeklik Kurdistan tarihsel

ve toplumsal gerçekliğinde ve onun tek değer yaratıcı ve temsilcisi Yüce Partimiz PKK ve onun öncü, önder ve adanmış kişilikleri şahsında tanımlanan sınırlı zaman ve mekan olgusu tamamen aşılmıştır.

Heval Çiya Amed (Şevket Demir) Kurdistan tarihsel toplumsal gerçekliğini, anlam ve duygu dünyasında en yoğun bir şekilde yaşamsallaştıran ve farkına vardığı tarihsel öncü görevlerinin bilinciyle kişiliğini bilemiş ve tüm cesareti ile kader diye dayatılan köleliğe karşı asil bir yaşam tercihi ve onun devrimciliğini yapmıştır. Kurdistan'ın tarihsel, toplumsal değer yargılarına bağlı yurtsever aile gerçekliğinin de etkisi bu gerçekliği sahiplenişinde ve öncülüğünü yapmasında etkili olmuştur. Heval Çiya Amed, aslen Mardin'lidir. Fakat faşist düşman saldırılarından dolayı ailesi Amed'e yerleşir. Heval Çiya bir süre İstanbul'da kalır. Burada kaldığı süre içerisinde Kürt ve Kurdistanî özelliklerinden asla taviz vermez. Hatta düşman gerçekliğini çok daha derin bir şekilde kavrar ve burada kaldığı sürede de devrimci gençlik çalışmalarında yer alır ve sömürgeci, soykırımcı faşist düşmana karşı en etkili gençlik eylem-

lerinde öncülük yapar.

Burada daha derinden hissettiği Kurdistan gerçekliği, düşmana karşı büyüttüğü intikam duygusu ve yaptığı eylemsellikleri kendisine yeterli görmedi ve en etkili mücadele alanının Kurdistan özgürlük dağları ve gerillacılığı olduğu inancıyla 2013 yılında yanındaki arkadaşlarını da ikna ederek yönünü dağlara verdi. Dağda kaldığı ve eğitim gördüğü kısa süre içerisinde tüm arkadaş yapısını şaşırtacak düzeyde en hızlı ve en etkili gelişen ve güçlü katılım sahibi olan arkadaştı. Heval Çiya, PKK eğitimini yaşamının her anına yedirmeye çalışan, partileşmeyi ve ilkelerini duruşa ve pratiğe dönüştürmeye çalışan ve tüm arkadaşları da bu pratiğe çeken bir duruşun sahibiydi. PKK'nin yoldaşlık duygu ve değerlerini kendi gelişiminin ve etrafındaki yoldaşları da geliştirmenin mayası olarak değerlendiren ve yoldaşlık değerlerine en derin duygu ve bilinç ile katılan ve bunu bir enerji akışı gibi hissettirecek derecede yoğun yaşayan bir arkadaştı. Eğitim sürecinde ve yaşamının sonrasındaki bütün katılımında asla ikinci kişi olmayı tercih etmeyen, kabul etmeyen, pratikte, emekte, eylemde ve

savaşta her zaman ilk olmayı tercih eden ve hep öyle katılan bir arkadaş oldu. Zoru, riski, eylemi ve görevi herkesten önce üstlenen ve yapan bir duruşu hep kendisine esas aldı.

Eğitimden sonra tekrar Bakûrê Kurdistan'a geçip burada devrimci çalışmalarını etkili bir şekilde yürüttü. Amed'in Sur ilçesinde işgalci faşist TC devletinin sömürmeye çalıştığı, ajanlaştırıp fuhuş ve uyuşturucu batağına çekmeye çalıştığı gençliği teker teker eğitip örgütleyerek her birini düşmanın karşısına eylemci ve savaşçı olarak çıkardı. Bunu, düşmana vurulacak en büyük intikam darbesi olduğu bilinciyle yaptı. Tüm gençler Heval Çiya'nın, cesaretinden cesaret, inancından inanç ve savaşçılığından savaşçılık aldılar. Bu güç ve irade ile düşmanın karşısına dikildiler. Heval Çiya burada ve çalışma yürüttüğü tüm alanlarda riskli ve zorlu eylem ve görevleri hep kendisi yaparak gençlikte irade ve cesaret oluşturdu. O yüzden onun olduğu bir ortamda kimse olmazın teorisini yapmıyordu, yapamıyordu. Heval Çiya, olmaz, yapılamaz kavramlarını dilinde ve bilincinde bitirmiş bir arkadaştı. En

“HEP ZORU, RİSKİ, EYLEMİ VE GÖREVİ HERKESTEN ÖNCE ÜSTLENEN VE YAPAN BİR DURUSU KENDİSİNE ESAS ALDI”

olmaz denileni yaparken bile hiçbir imkan ve olanağa dayanmayan, yapmanın imkan ve olanaklarını bile kendisi yaratan, ısrar ve mücadelesi ile tüm karşı koşulları bertaraf ederek sonuç alan bir tarza sahipti. Aldığı tüm görevlerde ve tüm süreçlerde zafer yoğunlaşması ve inancı ile katılan bir arkadaş olduğu için tüm pratiklerinden kendisinden başarıyla söz ettirmiştir. Aldığı tüm çalışmaları ve görevleri büyüterek, geliştirerek kendisinden sonraki yoldaşlara devreden bir pratiğin sahibiydi. Pratikteki duruşu ile kendisini ispatladığı için etrafındakileri de doğal olarak buna çeken bir duruşu vardı. Onunla kısa bir süre kalan tüm arkadaş yapısı, gençler ve aileler müthiş cesaret aldıklarını kendisi daha şehit düşmeden önce her fırsatta dillendirmişlerdir. Şehit Baran Mawa arkadaş da Heval Çiya'yı hep "Cesaret Tanrısı" diye anardı. Heval Çiya'yı tanıyan hiçbir arkadaş onun herhangi bir konuda, tereddüt, ikirciklik, muğlaklık veya beklentili bir duruş ve yaklaşım sergilediğine tanık olmamıştır. Onun ne dilinde ne bilincinde ne yüreğinde bu duygu ve duruşlara yer yoktu. Bulunduğu her alan ve çalışmada kaygısız, net, etkili ve inisiyatifli bir katılımın sahibi oldu.

Amed'de yürüttüğü çalışmalardan etkili sonuç alıp burada düşmanın başını döndüren Heval Çiya, Kurdistan'ın direniş sembolü olan Cizîra Botan alanına geçti. Sur gençliğinin komutanı Hüseyin, Cizîra Botan'da gençliğin Dijwar komutanı oldu. Cizre alanında Heval Çiya'yı tanımayan ve

etkilenmeyen genç neredeyse kalmadı. Heval Çiya'nın, yaşamda ve pratikte gençleri eğitmesiyle oluşturduğu örgütlülük, inançlı, bilinçli ve kalıcı bir örgütlülüğe dönüşüyordu. Cizre'deki hendek kazma ve alan tutma süreçlerini ilk başlatan arkadaşlardan biri Heval Çiya'dır. Bu hazırlıkları öz yönetim direnişlerinin temeli oldu. Heval Çiya burada öz yönetim hazırlıklarına ve direnişlerine halkı ve gençliği aktif katan gerçek bir Devrimci Halk Savaşı öncü kadrosuydu. Bir gecede halkı ve gençliği dahil ederek yüzden fazla mevzi ve bir çok savaş hazırlığını yapmıştır. Hendek kazma çalışmalarını hızlandırmak için kendisi gidip bir kepçeye el koyarak alandaki hendekleri dahi kendisi kepçeyi kullanıp bu hendekleri kazarak, taşlarını sırtlayarak mevzileri yapmıştır. Bu duruş halkı öncüsü ile bir yapan Devrimci Halk Savaşı öncüsünün duruşudur.

Heval Çiya'yı tanıyan bir çok arkadaş, genç ve ailenin onun için "Di heval Çiya de taybetmendiyên Egîdî hene. Egîdekî Kurde" dediğine tanık olmuşuzdur. Gerçekten de yiğitlik özellikleri çok güçlüydü. Bu Egîdîliği ile halka ve gençliğe cesaret verip düşmana da korku salmıştı.

Cizre'de çalışma yürüttüğü süreçte faşist Türk Devleti ve emperyalist güçlerin eliyle örgütlendirilen Daiş çetelerinin Kobanê'ye saldırmasıyla Heval Çiya kendi inisiyatifi ile Kobanê'ye geçerek Daiş ve faşist güçlere karşı en ön saflarda savaş yürüttü. Kurdistan'ın neresinde olursa olsun düşmanın hiçbir şekilde

"HEVAL ÇİYA, OLMAZ, YAPILAMAZ KAVRAMLARINI DİLİNDE VE BİLİNCİNDE BİTİRMİŞ BİR ARKADAŞTI"

varlığına asla tahammülü olmayan, onu bulundğı her yerde bitirme temelinde intikam yeminini dillendiren ve pratiğini yapan bir yoğunlaşma sahibiydi. Düşmana en etkili şekilde vurma yoğunlaşmasını anlık yaşayan bir arkadaş olduğu için bu konuda çok yaratıcı ve etkili vuruş sahibi olabiliyordu.

Kendisini tanıyan hiçbir arkadaş onun, yaşamda daraldığına, çözümsüz kalıp tıkanıldığına veya temposunun, heyecan ve coşkusunun, akışkanlığının zayıfladığına asla tanık olmamıştır. Bu özellikleri onu yaşamda doğal öncü yapıyordu.

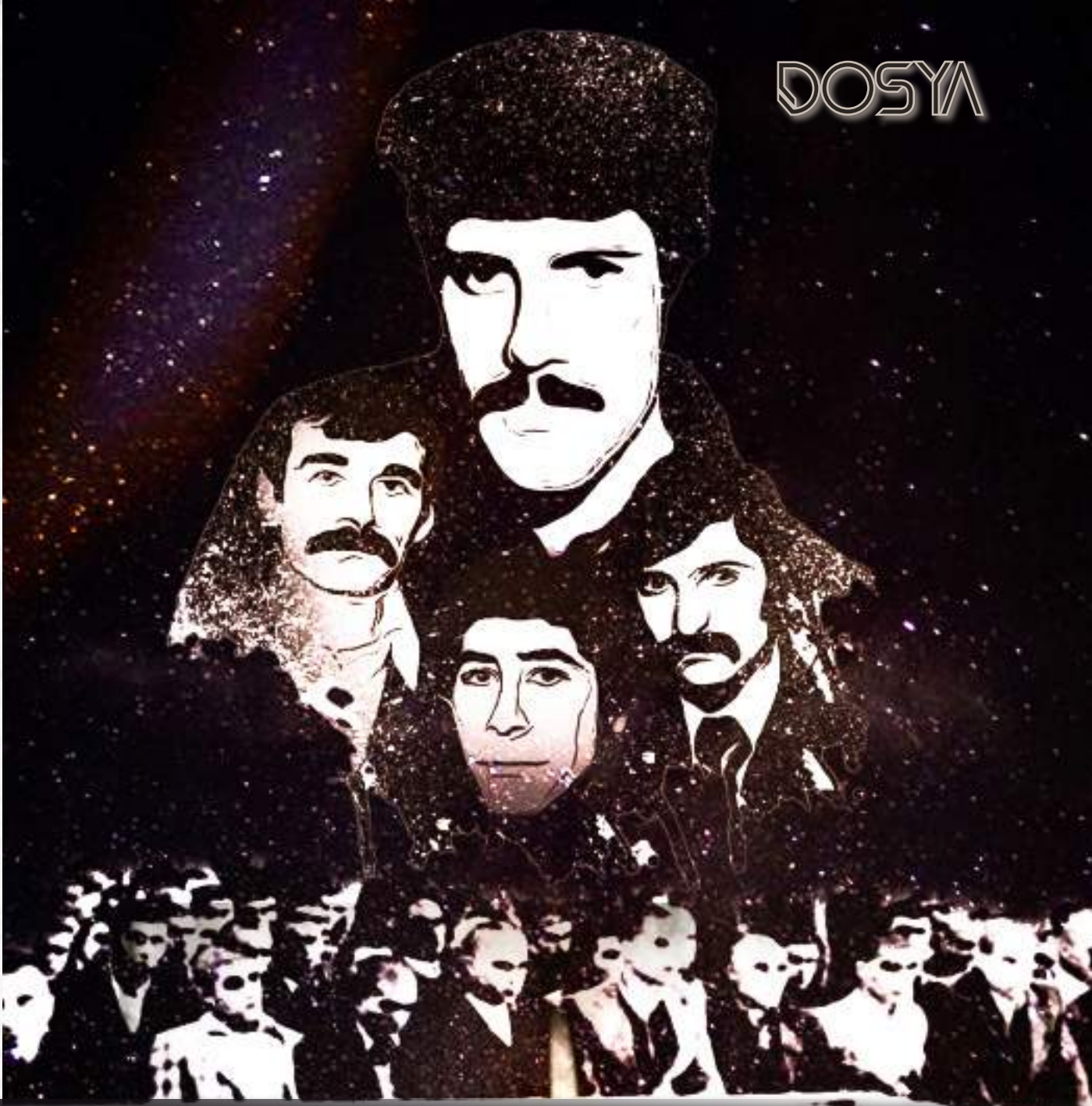
Kuşkusuz tüm değerlerimizin ve hakikatimizin yaratıcı ve gerçek temsilcileri olan şehitler gerçeğı hiçbir şekilde ifade yeterliliğine ulaşamaz. Kutsalımız ve

yaşam kiblegahımız olan şehitler gerçeğı yaşamın her anında bizi etkileyen, güç ve ruh kazandıran, moral değeri yaratan, yönlendiren ve yöneten ve tüm bilinen zaman ve mekan olgularını aşan bir canlılığa sahiptir. Başta biz yoldaşları olmak üzere tüm Kurdistan halkı ve gençliğı Heval Çiya şahsında şehitlerini kendilerine yaşam meşalesi yapıp, duruşunu kendisine duruş, cesaretini cesaret yaparak layık olmalıdır. Şehitler gerçeğine ancak doğru pratikleşerek layık olunabilir. Bizler de mücadele yoldaşları olarak Heval Çiya şahsında tüm şehit arkadaşlara olan intikam, devrim ve zafer sözümüzü yineliyoruz.

“KUTSALIMIZ VE YAŞAM KIBLEGAHIMIZ OLAN ŞEHİTLER GERÇEĞİ YAŞAMIN HER ANINDA BİZİ ETKİLEYEN, GÜÇ VE RUH KAZANDIRAN, MORAL DEĞERİ YARATAN, YÖNLENDİREN VE YÖNETEN VE TÜM BİLİNER MEKAN VE ZAMAN OLGULARINI AŞAN BİR CANLILIĞA SAHIPTİR”

KÜRDİSTAN DEVRİMİNİN TARZI:
14 TEMMUZ

SANKİ DÜNYAYA KÜRDİSTAN'IN ACISINI
DİNDİRMEYE GELMİŞTİ

KÜRDİSTAN DEVRİMİNİN TARZI:

Mustafa Karasu

14 TEMMUZ

Diyarbakır 5 nolu zindanında yapılan baskılar ve buna karşı gösterilen direniş, Kürt halk tarihinin çok önemli dönüm noktalarından biridir. Kürt halkı ve düşman gerçekliği açısından birçok gerçekliğin açığa çıktığı bir dönemdir. Zaten toplumlar tarihinde şiddetli çatışmaların olduğu dönemler önceden çok iyi görülmeyen birçok gerçeği ortaya çıkarır. Bu da toplumların değişimi ve mücadelesinde yeni dönemler başlatır. 12 Eylül 1980 faşist askeri darbe ve onun Kürt halkı üzerinde uyguladığı politika böyle sonuçlar ortaya çıkarmıştır. Zaten ağır baskı dönemlerinde direnilmezse bunun çok olumsuz sonuçları olur. Ancak baskılara karşı direnildiğinde ise çok olumlu gelişmelere yol açar. İşte 12 Eylül faşizmine karşı 14 Temmuz büyük ölüm orucu şahsında gösterilen direniş de bunu sağlamıştır.

12 Eylül faşist cuntası, zindandaki tutsaklar şahsında PKK'yi, PKK şahsında da halkın umudunu bitirmek istiyordu. Bu temelde de 1923 yılında kurulan ulusal devletle hedeflenen ve önemli mesafe alınan Kürt soykırımını tamamlama amaçlanıyordu. Bu açıdan 12 Eylül'ün yürüttüğü politika ve uygulamalar soykırım hedefliydi, bunun merkezinde de Diyarbakır 5 nolu zindandaki

tutsaklar yer alıyordu. Çünkü buradaki tutsaklar Kürt halkının en bilinçli, iradeli ve Kürt halkını özgürleştirme kararlılığında olan devrimcilerdi. PKK'nin zindandaki önder kadroları ve militanları Kürt halkını özgürleştirme sözü vermişlerdi. Bu en devrimci, kararlı, iradeli ve mücadeleci genç kadrolar teslim olursa Kürt halkının umudu kırılırdı. Bunlar da direnmiyor ve teslim oluyorsa bu soykırımcı sömürgeciliğe karşı mücadele etmek mümkün olmazdı! Zaten daha önceki direnişlerin bastırılması ve önderlerinin idam edilmesi Kürt halkında böyle bir algı yaratmıştı. Şeyh Sait, Seyit Rıza gibi yüzbinlerce insan üzerinde etkili olanlar bir şey yapamadı; sizler hiç yapamazsınız, deniliyordu. Bu açıdan PKK gibi iddialı bir partinin önderleri ve militanlarının teslim olması Kürt halkında bir kırılma ve ağır bir pasifikasyon yaratacak; bu da soykırım için çok uygun bir zemin olacaktı. İşte Kürdistan halkı zindandaki tutsaklar şahsında böyle kritik bir durumla karşı karşıyaydı.

Ölüm sınırına kadar işkence yapıлып tutsaklar teslim alınmak istenirdi

5 nolu zindanda öyle bir işkence ve zulüm

düzeni kurulmuştu ki, 24 saatin her anı işkenceydi. Solunan hava bile işkenceydi. Bir şiirde, anda işkence solunduğunu ifade eden hava kurşun gibi ağır dizesi 5 nolu zindandaki zulüm düzenini ifade etmede çok hafif kalır. İşkence her dakika yapıldı. Yaşamda beklenen her an işkence görüleceğiydi. İnsanlara ölüm sınırına kadar işkence yapıldı. Esas amaç öldürme değildi. Teslim alma, pişmanlık gösterme, Kürt ve Kürdistan olmadığını ve kandırıldıklarını söyletme esas amaçtı. Ancak bu amaca ulaşmak için de ölüm sınırına kadar işkence yapıp tutsaklar teslim alınmak istenirdi. Nitekim bu amaçla yapılan işkenceler sonucunda onlarca tutsak yaşamını yitirmişti. 1982 yılına gelindiğinde bu ağır işkencelere dayanamayan yüzden fazla tutsak teslim olmuş,

tutsaklar şahsında gerçekleştirmek istedikleri bu amaçlarını boşa çıkarmak, partiye ve halka verilen sözün gereği sömürgeci soykırımcı düşmana karşı her koşulda direnileceğini ve başarılabileceğini göstermek için PKK'nin kurucu önder kadroları bu uğursuz politika ve zulme karşı direniş kararı aldılar. Mahkemelerin savunma aşamasında direnişe geçerek bu zulüm düzenini püskürtmek ve savunma hakkını almak amaçlandı. Ancak mahkemelerin savunma aşaması gecikince ve işkenceler altında teslim alma ve pişmanlık gösterme artınca 31 Mayıs'ta başlayan Diyarbakır PKK ana davası duruşmaları sırasında Urfa duruşmalarında direnişi ölüm orucu biçiminde başlatma kararı alındı. Şehit M. Hayri Durmuş 14 Temmuz'da Urfa duruşmaları sırasında ölüm orucuna başladığını açıkladı.

“12 Eylül faşizmine karşı 5 nolu zindanında başlatılan direniş tarihi bir direniştir. Rêber Apo ve PKK'nin ideolojik çizgisine dayalı bir direniştir”

pişmanlık göstermiş; mahkemelerde itiraf-larda bulunuyorlardı. Bunlardan sadece 15-20 tanesi artık düşman safına geçmiş ve tam bir ihanet içindeydi.

5 noludaki tüm işkenceler faşist cuntanın emriyle yapılıyordu. Her gün birkaç tutsağın itirafa zorlandığı bu ortama karşı ilk önce Mazlum Doğan, Newroz'da tutumunu ortaya koymuş; direniş kıvılcımını çakmıştı. Ardından Ferhat, Necmi, Eşref ve Mahmut bu direniş kıvılcımını harlamak için Haki Karer'in şehadet yıldönümünde bu bir direniştir, ateşi söndürmeyin diyerek bedenlerini direniş meşalesi yapmışlardı. Zindandaki PKK'li tutsaklar kendi şahıslarında PKK'nin tasfiyesi ve halkın umudunu kırma saldırısına isyan ediyorlardı.

Ancak askeri faşist cunta, tutsaklar şahsında PKK'yi zindanın betonlarına gömmek ve halkı da umutsuz biçimde soykırım bıçağının altına yatırmak için işkence, zulüm, teslim alma ve itiraf ettirme politikasında ısrar ediyordu. Bu açıdan

Arkasından Kemal Pir, Ali Çiçek olmak üzere 5 tutsak daha ölüm orucuna girdiklerini açıkladılar. 2 gün sonra Akif arkadaş da katıldı. Daha sonra katılımlarla bu sayı 16 oldu.

Herhangi bir politikayı ve uygulamayı başarıya götürecektir olan ideolojik gücü ve etkinliğidir

Hayri ve Kemal'in ölüm orucuna girmesi 14 Temmuz'da başlayan eylemi daha baştan çok önemli hale getirdi. Bu sadece PKK önder kadrolarının zulme karşı direnişi değildi. 12 Eylül zihniyeti, ideolojisi ve politikasıyla PKK'nin ideolojik politik çizgisinin hesaplaşmasıydı. 12 Eylül faşizmi tutsakları teslim alarak pişmanlık göstermelerini ve itirafçı olmalarını sağlayarak soykırımcı zihniyet ve politikasını tam hakim kılmayı hedefliyordu. Bunu başaramazsa PKK'nin ideolojik

çizgisi karşısında yenilgiye uğrayacak; bu da soykırımcı sömürgeci politikalara karşı yeni bir mücadele dönemi başlatacaktı. Çünkü herhangi bir politikayı ve uygulamayı başarıya götürecek olan ideolojik gücü ve etkinliğidir. Sadece zor ve şiddetle sonuç alınmaz. Bu nedenle en faşist iktidarlar bile kendilerine bir ideolojik meşruiyet ararlar. Faşist ideolojilerini baskılar da dahil çeşitli yol ve yöntemlerle toplumlara kabul ettirmeye

ettiler. Tarihin önlerine koyduğu bir sorumluluğu ve görevi yerine getirmelerinin onuruyla bu direnişi yürüttüler. Bu nedenle onların şehadete yaklaştığı anlar en moralli anlarıydı. Şehadet anları ise morallerinin, mutluluklarının, tarihi görevlerini yapmış olmanın büyük huzurunu

yaşadıkları andı. Kemal, Hayri, Akif ve gençliğin Kızıl Yıldızı Ali Çiçek şehadeti böyle karşıladılar; gözlerini böyle yumdular. Onların bu ruh

“Rêber Apo gibi bir Önderlik, PKK gibi bir parti ve hareket ortaya çıkmadan Kürdistan’da mücadele geliştirilemezdi”

çalışırlar. Bu açıdan 12 Eylül faşizmine karşı 5 nolu zindanında başlatılan direniş tarihi bir direniştir. Rêber Apo ve PKK’nin ideolojik çizgisine dayalı bir direniştir. Zaten PKK’nin kurucu önder kadrolarının bu direnişte yer alması çok önemli bir ideolojik mücadele içine girildiğinin kanıtıdır.

14 Temmuz direnişçileri Türk devletinin uğursuz amaçlarının farkındaydılar. Zindandaki tutsaklar şahsında Kürt halkının geleceği karartılmak isteniyordu. Kendilerine, Kürt halkına, Rêber Apo’ya, partiye ve yoldaşlarına verdiği sözlerin tersine bir rol oynatmak istiyorlardı. Fiziki ölümden bin kat daha kötü bir ölüm dayatıyorlardı. Bir devrimci, bir yurtsever için bundan daha kötü bir şey olamazdı. Direndiklerinde ise Kürdistan tarihi için çok önemli, çok değerli bir sonuç yaratacaklardı; Kürt halkının özgürlüğünü kazanmasında büyük bir miras bırakacaklardı. Hayri, Kemal ve zindan direnişçileri bu bilinçle hareket

halleri yüzlerinde asılı kaldı.

PKK’li kadroların ağır baskılar karşısında direnmesini sağlayan tabi ki Apocu düşünce çizgisidir. Rêber Apo daha ilk günden Kürdistan devrimi zordur, bu zorluğu karşılayacak militan, bu zorluğu karşılayacak örgüt olmalıyız, Kürdistan devrimi zorluklarla mücadele ederek, zorlukları aşarak gelecektir, demiştir. Ortadoğu koşullarının, soykırımcı sömürgeci Türk devletinin karakterinin ve Kürdistan coğrafyasının konunun bu zorlukları ortaya çıkardığını belirterek kolayı arayanın Kürdistan’da mücadeleyi geliştiremeyeceğini vurgulamıştır. Rêber Apo’nun gücü de PKK’nin gücü de en başta da düşman gerçeğini, mücadelenin zorluklarını bilmesinden ileri gelmektedir. Bugüne kadar ayakta durmasının ve gelişmesinin kanunu da diyalektiği de bundan kaynaklanmaktadır. Bu nedenle zorluklar karşısında yılmak ve teslim olmak değil de zorluklara katlanmak,

dayanmak ve mücadele etmek PKK kadrolarının yoğunlaştığı konu olmuştur. Çünkü PKK, Kürdistan devrimi zor olduğu için tarih sahnesine çıkmıştır. Ya da Kürdistan devriminin zorluğu PKK gibi hareketin çıkmasını gerektirmiştir. Çünkü Rêber Apo gibi bir önderlik, PKK gibi bir parti ve hareket ortaya çıkmadan Kürdistan'da mücadele geliştirilemezdi. Soykırımcı sistemi aşan bir özgürlük hareketi yaratılamazdı.

Soykırımcı sömürgeci düşman bu kadar zalimse, bu kadar uğursuz bir amaç güdüyorsa o zaman devrimci önderlerin de devrimcilerin de direnişleri ve militanlıkları bu düşmanı püskürtecek düzeyde yüksek olmalıdır. Rêber Apo'yu da güçlü kılan Kürdistan devriminin zorluğunu görmesi ve kişiliğini buna göre yapılandırmasıdır. PKK'liler de devrimci olacaksa, bu faşist düşmana karşı mücadele edecekse o zaman bilinçlerini, duygularını, irade ve kararlılıklarını da o düzeyde güçlendirmeleri gerekir. Kendilerini yenilmez kişilik haline getirmeleri gerekir. 14 Temmuz direnişçiliği ve bu direnişte şehit düşen Hayri, Kemal, Akif ve Ali yoldaşlar bu duruşta olan arkadaşlardı.

Hayri ve Kemal bu saldırılar karşısında biz yaşamımızı ortaya koyan bir direniş göstereceksek devrimci kişiliğimizi kaybederiz, bir fedakârlık bir fedailik yapılacaksa o da bu zamandır deyip 12 Eylül faşizmine meydan okuyan bir direniş başlatmışlardır. O koşullarda düşmanın kurduğu zulüm düzeni başka bir direnişe de imkân vermiyordu. Bu nedenle direnişi ölüm orucu biçiminde

kararlaştırmışlardır. Bilindiği gibi Türkiye genelinde de cezaevlerinde ölüm orucu direnişi ilk olarak Diyarbakır 5 nolu cezaevinde yapılmıştır. İlki 3 Mart 1981'de başlatılmış, 45. gün bazı sözler verilmesi karşılığında sonlandırılmıştır. Ancak hiçbir söz yerine getirilmemiştir. İkincisi ise 14 Temmuz 1982'de başlatılmış, 4 arkadaş şehit düşmüştür. 1981'deki ölüm orucu direnişçilerinden Cin Ali olarak tanınan Ali Erek yoldaşımız şehit düşmüştür. Cin Ali yoldaş da 1976 yılında Gaziantep Lisesi'nde öğrenciyken Apocu olmuştur. 1976, 77 ve 78 yıllarında hareket içinde etkili bir gençlik militanıydı. Ali Erek, 1976-77 yıllarında bir gençlik önderiydi. Antep'te gençliğin hareketimize katılmasında ve en önde mücadele içinde yer almalarında çok önemli rol oynamıştır.

14 Temmuz büyük ölüm orucu ve şehadetler Kürdistan'da birçok şeyi değiştirdi

Şunu da bilmeliyiz ki, Hayri ve Kemal ölüm orucuna başladıklarında şehadete ulaşacaklarını biliyorlardı. Bu bilinçle ölüm orucuna başladılar. Kendilerinin şehadete ulaşmaları düşman karşısında kazanılmış bir ideolojik zafer olacaktı. Yıllarca yaptıkları işkenceler ve kurdukları zulüm düzeni boşa çıkacaktı. PKK'lilerin iradesinin kırılmayacağı, teslim alınamayacağı, son nefeslerine kadar direnecekleri gösterilerek ideolojik zafer kazanılacaktı. 14 Temmuz'da 4 arkadaşın şehadeti; 12 Eylül faşizminin ideolojik yenilgisi, PKK'nin ideolojik zaferiydi. Böylece

PKK'nin gelişmesi ve güçlenmesinin önü sonuna kadar açılmıştı. İdeolojik zaferi kazananların önünde ideolojik yenilgi yaşayanlar duramazdı. Nitekim 14 Temmuz büyük ölüm orucu ve şehadetler Kürdistan'da birçok şeyi değiştirdi; yeni bir dönem başlattı. Artık Kürt halkının özgürlük mücadelesinin ölçüleri 14 Temmuz şehitlerinin duruşu ve ölçüleri olmuştur.

14 Temmuz direnişi Rêber Apo'nun ilk sözcükten itibaren ortaya koymuş olduğu Kürdistan devriminin tarzının pratikte somut biçimde ortaya çıkarılması olmuştur. 14 Temmuz'un Kürt halkına ve Özgürlük Hareketimize kazandırdığı en büyük değer Kürdistan devriminin tarzı olmuştur. Bir devrimin tarzı doğru ortaya konulursa o devrim yenilmez ve mutlaka başarıya ulaşır. Kürdistan devriminin tarzı zor koşullarda mücadele edip başarmadır. Zor koşullarda mücadele etme ve başarma bir tarz haline getirilmezse Kürdistan'da hiçbir gelişme yaratılamaz, başarı elde edilemez. 14 Temmuz direnişçileri zorun zor koşullarda direnerek zafer kazanmışlardır. Kürdistan'da devrimin kazanmanın yolu ve kanununun bu olduğunu göstererek Kürdistan devriminin tarzını yarattılar. Başarmanın tarzını elimize verdiler. Kürdistan devrimi böylece tarzını bularak saldırılar ne kadar ağır olursa mücadele edip başarmıştır. Zorluklar PKK'de mücadele gerekçesi haline gelmiştir. 14 Temmuz direnişçilerinin PKK'ye ve Kürt halkına kazandırdığı en temel değer budur. Bir mücadelenin doğru tarzı bulunduktan sonra gerisi bu mücadeleyi iyi planlama ve yürütmeye kalıyor.

5 nolu zindanında yaşananlar ve buna karşı gösterilen direniş ortadayken artık hiçbir Kürt şu zorluk ve şu sıkıntı var diyemez. Mücadele önünde hiçbir engeli gerekçe gösteremez. Kuşkusuz zorluklar, baskı ve zulüm her zaman olacaktır. Soykırımcı zihniyet kırılıp Kürdistan'da özgür ve demokratik yaşam sağlanana kadar da bu zorluklarla karşılaşılacaktır. Kürt halkı, kadınları ve gençleri özgürlük istiyorsa o zaman bunları sadece ve sadece mücadele gerekçesi görecektir. Kürdistan'da özgür ve demokratik yaşamın kanununun zorluklarla mücadele etme olduğunu bilecektir. Hiç kimse kolay yollardan kazanmayı beklemeyecektir. Kolay

yollardan kazanmayı beklemek köleliği kabul etmek olur. 5 nolu zindanda zorluklarla mücadele göze alınmasaydı herkes Kürtlüğü inkar edip teslim olup pişmanlık gösterip itirafçı yapılacaktı. Bu da sadece zindandakilerin ölümü değil, tüm Kürt'lerin ölümü olacaktı. Bu açıdan her zaman zorluklara karşı direnilmediğinde nelerle karşılaşılacağı düşünülmelidir.

Kürt gençleri yaşamlarının ve mücadelelerinin her anında Ali Çiçek'i ve Necmi Öner'i düşünmelidirler. Necmi Öner de Diyarbakır'ın Çermik ilçesinde bir lise öğrencisiyken özgürlük mücadelesine katıldı. Saçından tırnağına kadar soykırımcı-sömürgeci düşmana karşı öfke doluydu. Yürüyüşü dünyanın zulüm düzenine meydan okuma biçimindeydi. Deniz Gezmiş'in bir mahkemeye girişindeki yürüyüşü gibiydi. Necmi'nin hiçbir engel tanımayacak bir yürüyüşü vardı. Düşmana karşı her an öfkeliydi. Düşmana öfkesiz düşündüğü bir anı yoktu. Partiye o kadar bağlıydı ki, bu partiye zarar veren hiçbir şeye tahammülü yoktu. Partiye zarar verenin başına dünyayı yıkmaya hazırdı. Sanki bin yıldır beklediği örgütü bulmuş gibiydi. Bu yönüyle tam da PKK ile tanışan halkın duygularının somut temsilcisiydi. Necmi, PKK şahsında kaybedilmemesi gereken bir hazine bulmuştu. Yaşamını da PKK'yi koruma ve büyütmeyle adanmıştı. Zindanın en zor koşullarında, işkencenin katlanılmaz hale geldiği zamanlarda arkadaşlarını korumak için her türlü işkenceyi göze alırdı. Arkadaşlarını korumak için defalarca işkence görmüştü. Ferhat Kurtay, zulme karşı kendilerini yakma önerisi getirince bu direnişin başarısı için en fazla çalışan arkadaş olmuştur. Necmi için kendini yakma eylemi o koşullarda düşmana yönelik öfke patlaması oluyordu.

Sanki Dünyaya Kürdistan'ın Acısını Dindirmeye Gelmişti

Mustafa Karasu Arkadaşın Kaleminden Şehit Ali Çiçek..

Necmi Öner gençlik hareketimizin öncülerindendir. Necmi de Ali Çiçek gibi Kürt gençliğini temsil eden bir arkadaşı. Soykırımcı sömürgecilik altında bir gencin hangi duyguda, düşüncede ve davranışta olması gerektiğine örnek bir arkadaşı. Onu her hatırladığımda onun sevgi ve saygı uyandıran bu öfkesi gözlerimin önüne gelir. İşte Kürt gençliği böyle olmalı derim. Onu ve Ali Çiçek gibi gençleri tanıdığımda bu halkı kimse köleleştiremez demişimdir. Bu yiğit Kürdistan evladını bir daha minnet ve saygıyla anıyorum.

***Ali Çiçek Kürdistan'ın kurtuluş
ideolojisiyle karşılaşıncı
tereddütsüz katılmıştı***

Ali Çiçek'in militanlığı ve özellikleri de yetersiz de olsa çeşitli biçimlerde anlatılmıştır. O, büyük ölüm orucu şehidi Hayri Durmuş'un dediği gibi Kürdistan'ın Kızıl Yıldız'ıydı. O Kürdistan halkının acısını, sevincini yüreğinde ve beyninde taşıyan bir gençti. Kürt halkının binlerce yıllık acısının intikamını alıp Kürdistan'ı özgür ve demokratik yaşama kavuşturma iddiası ve

kararlılığında olan bir arkadaşı. Sanki dünyaya Kürdistan'ın acısını dindirmeye gelmişti. Kendisini böyle bir tarihi sorumlulukla görevlendirilmiş olarak görüyordu. Yoksul ve emekçi bir ailenin evladı olarak Kürdistan halkının neleri yaşadığını çok iyi biliyordu. Hilvan gibi halkın iradesinin hiçe sayıldığı, yaşamını sağlamak için metropole çalışmaya giden bir ailenin evladıydı. Onun duyguları Kürt gençliğinin %90'ının yaşadığı duygulardı. Kürt'ün yaşadığı zulmün özeti ailesinde somutlaşmıştı. Bu açıdan Ali Çiçek, Kürdistan'ın kurtuluş ideolojisiyle karşılaşınca tereddütsüz katılmıştı. Zaten yaşamı içinde Kürt'ün ne halde olduğunun bilincindeydi. Kürt halkı bu soykırım cenderesinden nasıl kurtulacaktı, bu soykırımcı sömürgeci işkence sistemi nasıl sonlandırılacaktı? Apocularla tanışır tanışmaz bu soruların cevabını bulmuştu.

***Düşman karşısında her zaman
en dik duruşu göstermiştir***

Ali Çiçek zindana düşmeden önce düşmana nasıl darbe vurulur; bir Kürt genci düşmana nasıl aman vermez bunu gösterdiği gibi

zindanda da her zaman direnişin en önünde olmuştur. Hiçbir direnişte geride kalmamış; en önde olmuştur. Düşman karşısında her zaman en dik duruşu göstermiştir. 14 Temmuz direnişi başlar başlamaz ben burada olmalıyım demiş, hemen elini kaldırarak bu direnişin öncüsü olmak istediğini göstermiştir. Büyük bir saygı ve sevgiyle bağlandığı Kemal Pir gibi hiçbir direnişin gerisinde olmayı kabul etmeyen bir duruş içinde olmuştur. Ali Çiçek, ölüm orucuna başlar başlamaz diğer arkadaşlarını kurtarmak için tüm eylemleri üstlenmiştir. Büyük bir direnişe girerken geriye dönüp bakmayacağı ve sadece direnişe odaklanacağından gemileri yakmıştır. Artık tek hedefi tarihi bir şahadet yürüyüşü yaparak direnişi başarıya ulaştırmaktır. Çünkü bu direniş, yaşam ortaya

olmuştur. O yıllar faşizmin Türkiye ve Kürdistan'da tam hakim olduğu, Türkiye devrimci demokratik mücadelesinin büyük oranda tasfiye edildiği, PKK'nin de ağır darbeler aldığı yıllardı. Bu koşullarda PKK içinde de diğer örgütlerde olduğu gibi tasfiyeci eğilim geliştirilmek isteniyordu. Artık mücadele edilemez, yurt dışında bekleyelim, ne zaman kolay koşullar oluşursa o zaman ülkeye dönüp mücadele ederiz, anlayışı dayatılmaya çalışılıyordu. Birçok örgütü tasfiye ettiren anlayış PKK'ye de dayatılıyordu. İşte 14 Temmuz direnişçiliği 12 Eylül faşizmi ortamında tasfiyeciliğe en büyük darbeyi vurarak Rêber Apo'nun PKK'yi toplama, yeniden etkili mücadele eder hale getirme çalışmalarına büyük katkılarda bulunmuştur.

“Ali Çiçek de Kemal Pir gibi yaşamı uğruna ölecek kadar seven bir arkadaşımızdı”

konulmadan başarılı olamazdı. Ali Çiçek de Kemal Pir gibi yaşamı uğruna ölecek kadar seven bir arkadaşımızdı. Onun amacı uğruna ölünecek bir özgür Kürdistan yaratmaktı. Özgür Kürdistan yaratmak için bir genç nasıl yaşamalı, nasıl mücadele etmeli bunu ortaya koyarak Kürdistan halkının ve gençliğinin Kızıl Yıldızı olmuştur. Onun izinde yürüyen hiçbir genç de yenilgiye uğratılamaz; mutlaka özgür ve demokratik yaşamın yaratıcısı olur.

14 Temmuz direnişinin dönemsel en büyük kazanımı ve yarattığı sonuç da Kürdistan'a dön çağrısı

14 Temmuz direnişi ve şahadetler duyulunca tasfiyeciliğin sesi kısılmış; PKK militanları artık ülkeye dönelim ve mücadele edelim yönünde sesini yükseltmiştir. Bu yönüyle 14 Temmuz direnişi ülkeye dön ve mücadeleyi yükselt çağrısı olmuştur. Artık bu koşullarda mücadele edemeyiz sözleri yerine daha fazla beklemeyelim, ülkeye dönelim ve mücadeleyi yükseltelim sesleri ağır basmıştır. Böylece Rêber Apo'nun gerilayı başlatma çabalarına ivme kazandırmış; gerilla mücadelesinin başlamasının güçlü zeminini oluşturmuştur. 14 Temmuz direnişi ülkeye dön ve mücadeleyi yükselt çağrısı olurken; gerilla mücadelesini geliştirmede de çok önemli bir

propaganda konusu olmuştur. 14 Temmuz direnişçiliği şahsında Kürdistan halkı PKK'yi tüm özellikleriyle tanımıştır. Kürt gençliğinin, kadının neleri örnek alması gerektiği çok somut biçimde gözler önüne serilmiştir. Bu yönüyle toplumun, kadının, gençliğin arayışındaki çarpıklıklar, muğlaklıklar sona erdirilerek artık arayışların hedefi netleşmiştir; bu da Kürt halkının özgürlük mücadelesine muazzam ivme kazandırmıştır.

14 Temmuz dönemsel bir eylem değildir; bir özgürlük ve kurtuluş manifestosudur. Kürt halkının tüm zor zamanlarında yol gösterici olacak Kürt halkının özgür ve demokratik yaşamını sürdürmesinin güvencesi olacaktır. 14 Temmuz ruhunu ve mücadele tarzını esas alan Kürt halkını, gençliğini ve kadını hiçbir güç yenilgiye

uğratamaz. Zorluklar, sıkıntılar yaşanabilir. Zulüm ve baskı ile karşılaşılabilir, acılar yaşanabilir. Ancak 14 Temmuz ruhu ve tarzı ile karşılandığında bunlar uzun süreli olmaz. Bunlar aşılarak özgür ve demokratik yaşam korunur. Bu açıdan bu kılavuz her zaman elimizde olmalı; önümüze çıkan her engel ve zorluk bu ruh ve tarzla aşılmalıdır.

14 Temmuz büyük ölüm orucunun yıldönümü vesilesiyle bu şehitlerimizi bir daha minnet ve saygıyla anıyor, onların yol göstericiliğinin zafer çizgisinde yürüme sözümüzü yineliyoruz.

“Kürt gençliğinin, kadının neleri örnek alması gerektiği çok somut biçimde gözler önüne serilmiştir. Bu yönüyle toplumun, kadının, gençliğin arayışındaki çarpıklıklar, muğlaklıklar sona erdirilerek artık arayışların hedefi netleşmiştir”

RAST FÊMKIRINA ŞOREŞA ROJAVA

Umut Aydın

Û CÎWANTIYÊ

Em 10'emîn salvegera Şoreşa Rojava jiyan dikin. Taybetmendiya binhegîn a Şoreşa Rojava ku bi berdêlên giranbuha hatiye pêşxistin ji şoreşên din cuda dike, xeta wî ya bîrdozî ku xwe dispêrê ye. Pêkanînerên pêşeng yên vê hêza bîrdoziyê jî jin û ciwan in.

Bê guman Şoreşa Rojava li dijî bandora avaniya desthilatdar a moderniteya kurewî ya kapîtalîst a sedsala 21, liser esasê nirxên civakî yên rasteqîner, taybetmendiyan xwe yên resen dihevwîne. Ji xwe cudatiya şoreşekî ji yên din, girêdanbûna wî ya civakî û nirxên çandî yên civakî ku afirandiye ve diyar dibe. Ev jî bi tenê bi rast destgirtineke dîrok û civakê ve dikare pêk were.

Rêber Apo bi dahûrandinên liser dîrok, civak û bi taybet yên liser pergale pêşxistiye ve zihniyet û pergala nû ya ku bi Şoreşa Rojava şênber bûye; tenê ne li hember netewa serdest, li hember tevahî pergala kurewî dibe alternatîf. Di serî de liser navê gelên bindest, têkiliyên di navbera kes û civak, jin û mêr û mirov û xwezayê bi awayek optîmal pêkanîn, cudatiya Şoreşa Rojava ji tevahî şoreşên din yên cîhanî dide nîşandan. Eger bi rastî

jî Şoreşa Rojava ji dil wê were fêmkirin û pêkanîn divê liser van lingên bingehîn were pêşxistin û pêkanîn.

Jiber ku Şoreşa Rojava bi qasî ku li hember pergala moderniteya kapîtalîst e, di heman demê de li hember paradigma û pêkanînên Sosyalîzma pêkhatî jî bi rexnegire û di heman demê de li ser mîrateya wan jî bi sudwergirtinê ve pêşketiye. Bêguman ne tenê ev jî jiber ku dahûrandin kirina dîrok, civak, zanista civakî, bawerî, çand û felseyê jî pêşdikeve dikare tevahiya beş û pêkhateyên civakê dinava xwe de bihevwîne.

Di vê rewşê de ya ku dikeve dewreyê rola pêşengtî, erkên ciwanan yên di Şoreşa Rojava de ye. Bê guman ji bo ciwanan jî eger Şoreşa Rojava liser esasê rast dahûrandin kirina pergale dikare rast were fêmkirin û pêkanîn. Çi di avaniyên desthilatdar çi jî di avaniyên şoreşên sosyalist de jibo nivşên ciwan hertim qala girîgiyê hatiye kirin. Le belê mijar qal kirin nîne, ya girîng nirxên jibo ciwanan tê dayîn û rola ku ji wan re tê diyarkirin e. Jiber ku di pergale kapîtalîst, feodal û sosyalîzma pêkhatî de ciwanan jibo desthilatdariya xwe

bikaranîn nêzîkatiyeke wan ya hevpar e.

Li hember vî di Şoreşa Rojava ya 19 ê Tirmehê de aliyê ciwanan ya herî cudaker ne tenê di rewşeke mewziyên pêşde tenê têkoşîn meşandin, di jiyanî kirina pergala zihniyet û civakbûna nû de rola wî/ wê ya pêşengtiyê ye. Ev ne pêşengtiyeke ku xizmeta desthilatdariyê dike ye, berovajî têkoşîneke li dijî sazîbûn û zihniyeta

bikaribe pêşengtiyeke rast bike divê destpêkê rastiya şoreşê derxîne zanebûnê. Bi taybet di 10 saliya Şoreşa Rojava de ciwan ji aliyekî ve bi stratejiyeke rast ve têkoşîneke dînamîk meşandinê û ji aliyê din ve bi rast fêmkirina xeta bîrdozîya şoreşê ve û wî kirina ser- weriya pergalê ve divê rola xwe bilîze. Erkê herî bingeşîn yê ciwanan xwe gihandina zanebûneke

"Çi di avaniyên desthilatdar çi jî di avaniyên şoreşên sosyalist de jibo nivşên ciwan hertim qala girîgiyê hatiye kirin"

desthilatdariyê ye. Ciwan hîn di roja yekemenîn de ji Şoreşa Rojava re pêşengtiyê dike. Pêşengtiya ciwanan ya di çeperên şer de bê nîqaş e. Bi taybet di çeperên şer de gelek çeteyên wek Daîş, El nusra, El Qaîde tek bir û di heman demê de di tevahî qadan de ji avakirina pergalê bigire heya di avakirina civakî de ji bo tevlêbûna tevahî beşên civakê rola xwe ya pêşengtiyê listiye û vî rola xwe berdewam dike. Bê guman Şoreş bi qasî ku şoreşên çanda civakî û şoreşên zîhnî pêşdixin dikarin mayînde bibin û pêşerojên azad jî wisa dikarin bidestbixin.

Jiber vê yekê jibo ciwan

rast a dîrokî û civakî ye. Bi qasî xwe perwerde bike dikare wate bide cewherê şoreşê û pratîk kirina wî. Ciwan, hêza ku herî zêde dikare yekbûyîna fikir û çalakiyê pêkbîne ye. Ev rastî bi qasî ku berpirsiyartiyêke roja îro ye di heman demê de berpirsiyartiyêke li hember pêşerojê ye jî. Li dijî pergala dagirker, qirker, netewdewlet û kapîtalîst parastina civakê ya rast dîsa vê rastiye derxistina zanabûnê ve dikare pêkwere.

Eger baş bê dîtin tevahiya netew dewletên herêmê jî herî zêde bi manîpile kirina ciwanan, wan bêyî armanc û bêyî bîrdozî hiştinê ve êrîşê şoreşê û civakê

"Ciwan hîn di roja yekemenîn de ji Şoreşa Rojava re pêşengtiyê dike"

*"Ciwan, hêza ku
herî zêde dikare
yekbûyîna fikir
û çalakiyê
pêkbîne ye"*

dike û hetta ciwanan di vê rewşê de bikar jî tîne. Jiber vê yekê erkê herî sereke yê ciwanan jî xwe bi zanebûna Şoreş û şoreşgertiyê ve dagirtin, bidestxistina nirxên wî yên exlaqî û çandî ve li dijî pergala zîhnîyeta mêtînger û desthilatdar têkoşîn meşandine. Armanc ne tenê nebûyîna amûrên pergala mêtînger û desthilatdar e, armanc wî pergala zîhnîyetê bi temamî ji holê rakirin e.

Di 10'emîn sala Şoreşa Rojava de pêşengtiyeke rast a şoreşgerî ya ciwanan bi vê rastiyê ve divê pêk were. Ji ber vê Rêber Apo dibêje "Kesên ku fikrên wan ne yên me bin, çalakiyên wan jî nabin yên me." Divê Ciwan vê tespîta Serokatî esas

bigirin û pêşengtiyeke liser esasê yek kirina zanabûn û çalakiyê pêkbînin. Jibo mayînde kirina nirxên şoreşê û destkeytên wî, bi qasî ku li dijî pergala kapîtalîst, netew dewletê ger wê serkeftinek were bidest xistin, bi zanabûna ev wê bi yek kirina fikir û çalakiyê pêk were ve pêşengtî kirin esase. Liser vê esasê tevahiya civakê û ciwanan rêxistin kirin, parastina wî ava kirin û pêşxistin erkê bingehîn yê ciwanan e.

KURDISTAN'DA GENÇLİĞİN SÖMÜRGE DÜZENİYLE HESAPLAŞMASI; ZAP SAVAŞI -2-

Bawer Ceng

Kurdistan'da, sömürgeciliğe karşı yürütülen savaşın son halkası Zap savaşıdır. PKK'nin savaş ile geçen uzun bir tarihi vardır. Bu tarih aynı zamanda Kurdistan gençlerinin egidlik tarihi de olmaktadır. Zalime ve zulme karşı tarihsel olarak gençliğin sorumluluğu toplumsal öz savunma olduğu için; Kürt gençlerinin sömürgeciliğe karşı savaşı da tarihsel bir misyondan gelmektedir. Bu tarihsel misyona sahip çıkma, soylu bir gençlik özelliğidir. Soyluluk ve asalet, sorumluluklarına cesaret ile sahip çıkmaktır. Gerilla saflarında sömürgeciliğe ve onun dayattığı köleliğe karşı, cesaret ile mücadeleye atılmak Kürt gençliği için soylulaşmadır. Aynı şekilde korkaklıktan ileri gelen ihanet ve işbirlikçiliğe tutum almak da bir asalet nişanesidir. O nedenledir ki Kürt gençlerinin en asaletlileri, cesaretlileri, onurlu ve yiğitleri, PKK saflarında buluşmaktadırlar. Haksızlığa, zulme isyan; bireyciliğe, çıkarıcılığa, aileciliğe, bölgeciliğe tavır; ihanet ve işbirlikçiliğe, teslimiyete öfke ve nefret yiğitliğin şanından gelmektedir. PKK gerilalarının Kurdistan'ın dört parçasında ve tüm dünyada bu yaklaşım ve duruşlara karşı mücadele etmesi bundandır. Zap alanında özgürlük gerillasının destan yazan savaşı bu yüzden sadece bir savaş değildir. Kürt gençlerinin bin yıllık kölelik ile yüzleşmesidir. Bu yüzleşmenin tarihe nasıl geçeceğine sömürgeciler ve hainler değil egitler karar verecektir.

Sömürge ve soykırım düzeninde Kürt gençliğine dayatılan soysuzluk ve onur-

suzluğa karşı sömürge sisteminin tüm tarihiyle hesaplaşmak verilmesi gereken diyetlerin verilmesi, alınması gereken borçların alınmasının zamanı gelmiştir. Tarihsel bir hesaplaşmadır. Borçlulardan borcunu alma, zalimden gasp etiklerini alma, hırsızdan çaldıklarının hesabını sorma, katilden intikamını alma savaşıdır. Kısacası Zap savaşı kısa çöpün uzun çöpten hakkını aldığı, ezilenlerin mahkemeyi kübrasıdır.

Kırk haramiler saltanatının yıkıldığı Zap savaşı, tarihin lanetli bir kuşağı olmaktan çıkmak isteyen Kurdistan gençliği için bir sınavdır. Geleceğin pusulasında özgürlük ve kölelik arasında tercihin yapılacağı bir andır. Kürt gençlerinin "özgürlük için bizlere şans verilmedi ki bizler de diğer halklar gibi özgür ve onurlu bir şekilde kendi topraklarımızda özgür ülke kuralım" özlemine son verecek bir savaştır. Tercih olarak tarihe Kurdistan'ın hayırsız ve lanetli bir kuşağı olarak geçmek istemeyen bir nesle sunulan şans ve fırsattır. Sömürgeciliği Kurdistan'dan söküp atmaya Kürtler hiç bu kadar yaklaşmamışken, bu şansı değerlendirmemek; köleliğe, esarete razı olmak anlamına gelecektir. Bu anlamda bu savaş, kendi gelecek tasavvurunu yapacak her Kürt gencinin bu tarihi sorumluluk anlayışı ile yüzleşmesi gereken bir savaştır. Bu şansı bir başka zamana ve mekana ertelemek istemeyen Kürt gençleri, çağın gerillacılığı ile faşizmin üzerine yürüyor. Kürt gençliği için gerilla özgür yaşam ve ülke kurmanın anahtarı ve yoludur. Kürtler her başkaldırdığında doğru savaş stratejisine ve

taktiğine sahip olmadıklarında, yenilgiden kendilerini kurtaramamışlardır. Kürdistan gerillacılığı kendini çağın bilim ve teknik donanımına ulaştırmış, her koşul altında savaşır hale getirmiş ve yetkinleştirmiş bir düzeydedir. 21. yy. da devrimi garantileyen, çağın modern mücadele biçimi ve şansdır. Bütün Kürdistan devrimine öncülük yapacak sayı, birikim ve yetkinliğe hergün daha fazla yaklaşmaktadır. Bu anlamda gerilla insan üstü bir varlık değil; sömürge sistemine tavr almış, bu uğurda sorumluluk yüklenmiş Kurdistan'ın yürekli gençliğidir. Toplumun ve halkın içinden çıkarak gerilla saflarında hayal bile edemedikleri bir yetkinliğe, güce, birikime ve özgüvene kendilerini eğiterek

gerçeğe dönüştürecek en güzel yoldur.

Kürtler sömürgeciliğin yarattığı bir anlayış ve psikolojik bariyerle, özgüçlerine dayanmayı öğrenemeyen bir halk olmuşlardır. Bundan dolayı hep başkasına dayanmak ve destek aramaktan dolayı özgüven sorununu hep yaşamışlardır. ÖNDER APO ve PKK gerçekliği ile özgücüne dayanan Kürt'ün dünyayı fethetme gücü olduğunu, keşfettikten sonra ne kadar büyük kazanacaklarını tüm Kürt'ler görmüşlerdir. Bu gafletten kurtulan Kürt'ün neler yapabileceğini Rojava'dan Şengal'e; Bakur'dan Başur'a PKK gerillası; dosta düşmana herkese göstermiş oldu. Bu özgüven ile doğru tarz ve taktik ile savaşıldığında

" Gerilla insanüstü bir varlık değil; sömürge sistemine tavr almış Kurdistan'ın yürekli gençliğidir"

"Kürt gençliği için gerilla özgür yaşam ve ülke kurmanın anahtarı ve yoludur"

ulaşmışlardır. Sömürgeciliğin etkileri temizlendiğinde insanın muazzam gücü açığa çıktığı için kendine en güvenmeyen insanı, en güçsüz insanı bile bir fatihe dönüştürebilecek bir PKK hakikati vardır. Buna açık herkesin kendini keşfetmesini ve muazzam güçlenmesini sağlayacak Önderlik ilmi rehberlik etmektedir. Dolayısıyla herkesin bu saflarda bir kaşife dönüşerek kendi olması her Kürt gencinin ihtiyacı olan bir durumdur. Bir gençlik bilinci, örgütlülüğü ve sorumluluğu olarak gerillacılık; hayalleri

savaşı tüm Kürt'ler bu şekilde kucaklamalıdır. Çünkü bu savaş sadece gerillanın savaşı değil tüm Kürt'lerin varlığını ebediyete taşıracak bir savaştır. Halkın varlık ve özgürlük savaşıdır, halk savaşıdır. Kuşkusuz bir düzeni ve kanunu vardır. Gerillanın öncülük rolü vardır. Ama savaşın esas özneleri halk gücüdür. Örgütlü halk gücünün faşizmin mezarını kazıdığı bir savaş biçimidir. Bu savaşın öncü örgütleyici gücü gençliktir. Halkın yurtseverlik görevlerini yerine getireceği, gerillanın halkın öz savunma

gücüyle birlikte sömürgeciliği vurarak yıka-
cağı bir savaştır. Özgürlük gerillası her yerde
her an düşmanı arayıp bulup cezalandırdığı
bir dönemde, yediden yetmişe tüm yurtse-
verlerin yapacağı da bulundukları her yerde
aynı şekilde sömürgeciliği ve faşizmi her
firsatta vuracağı bir dönemdir.

Faşizm esasta nerededir? Şehirde, köyde,
kasabada, mahallede halkın yaşadığı her
yerdedir. Bu anlamda ya tüm yurtsever halk
devrimcileşerek, gerilalaşarak faşizmi
vuracak ya da bu mücadele gerillanın bulun-
duğu yerler ile sınırlı kalacaktır. Cesur ve
yürekli Kürdistan yurtseverleri en büyük
korku ile yüzleşerek vahşi bir sömürgecilik
ile yaşayabiliyor ise sömürgecilik ile
savaşmak çok daha az emek, güç ve cesaret
isteyen bir durumdur. Esasta zor olan, irade
ve cesaret gerektiren, bu sömürge düzeni ve
faşizm ile yaşayabilmektir.

Çoğunlukla işgal ve faşizm sadece askeri
bir durum olarak algılanır ve düşman algısı
da bunun üzerine oturtulur. Sömürgecilik
askeri işgalden ibaret olmadığı gibi işgal
olgusu da sadece askeri bir olgu değildir.
İşgal esasında oradaki tüm hakikati öldürme,
yok etme ile ilgili bir meseledir. Bir yandan
askeri olarak yapılır diğer yandan orayı orası
yapan tüm tarihsel toplumsal gerçeklikler
kırımdan geçirilir. Orası artık orası olmaktan
çıkarılır, oranın gerçekleri başka şeylere
dönüştürülür. Kürdistan'daki işgalcilik bu
şekilde devam et- mektedir. Kürt'ün toprağı,
tarihi, kültürü, duyguları, kişiliğı, düşüncesi

düşündüğü ve yaşadığı bir şey bırakmamaya
dayanan bir saldırdır. Bu yüzden ağaçları,
taşları ve tepeleri başkalaşıma uğratacak
kimyasallarla canlıları bile hedefleyen bir
saldırdır. Buna karşı elbette devrimci
mücadele Zap ve Zap'ın dışında faşizmin
bulunduğu her yerde, askeri işgalcilerin
yanında diğer tüm işgal sistemini, zihniye-
tini, kurumlarını örgütlemelerini Kürdis-
tan'dan söküp atmak gerekmektedir. Askeri
olarak sömürgecilik yenilgiye uğratılsa bile
sömürgecinin bütün inşası onu sürdürebilir.
Bu nedenle onun her yönüyle inşasının yıkıl-
ması gerekmektedir. Bunun için esas
sömürgeciliğı inşa edilmiş olan alanlardan
söküp atmak gerekecektir. Kürdistan'ın
özgürleşmesi bu şekilde sağlanacaktır.

Sömürge düzenine karşı Kürt gençliğı
daha önce defalarca nefretini öfkelerini ortaya
koymuş, faşizmin saltanatını titreten cesaret
timsali direniş örnekleri göstererek kendini
ispatlamıştır. Cesaret bilinç ve özgüven ile
nasıl ki dağlarda faşizme aman tanımayan
bir taaruz içerisinde ise aynı cesaret, bilinç
ve örgütlülük ile faşizmi tarumar edebilir.
Daha 90'lı yıllarda Cizîr, Nisêbin serhildan-
larında düşmana kinini kusan gençliğın
faşizmi nasıl aciz bıraktığını tüm dünya
gördü. Yine 2006 Amed serhildanlarında,
6-7 Ekim Kobanê serhildanlarında gençlik
faşizmin üzerine yürüyerek faşist sömürge
sisteminden hesap sordu. Bu serhildanlarda
Kürdistan gençliğı, içinden yürekli yiğit
öncüler çıkarak serhildanlara öncülük yaptı
ve

"Cizîr'de serhildan öncüsü Berîvanlar gibi Kürdistan'ın her yerinde inisiyatif almış öncülerin çıkması gerekmektedir"

Kürt'ü Kürt yapan her şeyi işgal edilerek
başka bir şeye dönüştürülür. O nedenle bir
yandan askeri olarak işgal edilir, diğer
yandan demografik değişimden yeniden
kurumlar inşa etmeye kadar peşi sıra işgal
sürdürülür. Zap işgal saldırısı ile işgal
edilmek istenen Kürt'ün özgürlük ve bağım-
sızlık duygusu ve umudur. Kürt'ün özgürce

peşlerinden onbinlerce genç alanlara indi,
faşizmden hesap sordu. Şimdi yeniden bu
tarihi inisiyatifi alma zamanı gelmiştir. Bunun
için toplumun öncülerinin çıkması gerek-
mektedir. Cizîr'de serhildan öncüsü
Berivanlar gibi Kürdistan'ın her yerinde bu
şekilde inisiyatif almış öncülerin çıkması
gerekmektedir. Biriken gençlik ve toplum

öfkelerini her şehirde birer dere haline getirerek sömürgecinin üzerine göndermek gerekir. Sömürgeciliği Kürdistan'da yıkmak, binlerce yıllık esaretten Kürt'ü kurtarmanın yolu; yurtsever Kürdistan gençlerinin bulundukları her yerde inisiyatif alarak kendilerini devrimci öncüler haline getirmesi ile mümkündür. Elbette sömürge sistemi bir zulüm sistemidir ama onlarca yıllık devrimci mücadele ile her zamankinden daha fazla zayıflamış, kağıttan kaplan misali ayakta durmaktadır. Bunu yıkmak, it soylu zalimleri döktükleri kanda boğmak da devrimci bir görev olarak gençliğin önündedir. Başkalarının yapmasını beklemeden kendi köyünde, mahallesinde örgütlenmek ve sömürge sistemine hizmet eden, onu destekleyen kim varsa bu kutsal topraklardan sürmek gerekir. Yine sömürge rejimi, bu vatani sömürmek için kurmuş olduğu tüm o sömürgeci kurumlar, işgal edilmiş namusun nişanesidir. Sömürgecinin başına yıkılması ve yakılması gereken sembollerdir. Bunun yol yöntemlerini bulmak, bunu gerçekten istemek ile alakalıdır. Bu amaçta kendini netleştirenler bunun yolunu, yöntemini mutlaka bulacaklardır. Bu konuda devrimci halk savaşının

öncü profesyonel gerilla gücünü tüm Kürdistan gençliği kendisine örnek alabilmelidir, ondan ilham almalıdır. Gerillacılık her gün yenilenerek, değişerek kendisini koşullara uygun hale getirmektedir. TC faşist ordusunun milyar dolarlar harcadığı tekniğine ve imkanlarına karşı mücadele için sürekli yenilenme gerekmektedir. Bu arayış ve yenilenme sonucu modern gerillacılık yapılarak bu teknik boşa çıkarılıp etkisiz kılınmaktadır.

Sömürgeci faşist TC devleti daha önce de Zap'a saldırmış fakat; büyük bir hezimet yaşayarak, savaş kurmaylarının ifadesiyle "tereyağından kıl çeker gibi" kaçıp gitmişlerdi. Bu sefer diğer seferlerden farklı olarak TC faşist ordusu Zap'tan kaçtığına, arkasında bulunan tüm Kuzey Kürdistan'ın da özgürleştirilmesi ile karşılaşmaları gerekmektedir. Geri çekilecek bir Kürdistan toprağı kalmamalı. O yüzden sağ kalabilenlerin de Ankara'ya kadar durabilecekleri bir nokta bulamamaları gerekir. Bunun içinde zaman, gerilla ile birlikte hem dağda hem ovada faşizmi yıkmak zamanıdır. Yaşasın hür ve müstakil Kürdistan.

"Bunun içinde zaman, gerilla ile birlikte hem dağda hem ovada faşizmi yıkmak zamanıdır"

GENÇ KADINDA GERÇEKLEŞEN EVREN İLKESİ

Fidan Nurkay

İnsan çoğaldıkça, çeşitlendikçe, farklılaştıkça ve bu üç eylemi sürekli hale getirdiği müddetçe yaratıcılığa ulaşabilir. İnsan türünde çoğalma, çeşitlenme ve farklılaşmanın en fazla kadında somutlaştığını ve gerçekleşme olasılığına kavuştuğunu bilmekteyiz. Bu durum, kadınların daha fazla özgürlük potansiyeline sahip olduklarını da bize bildirir. Kadınların bu akışkan enerjileri, erkek egemenlikli sistemde başlarına bela olsa da sürekli değişim aramaları, istemeleri, kendileri söylemini yarata-masa da sürekli farklılaşmaları ve hepsinden daha görünür olan da çoğalmanın gerçekleştiği cins olması, kadının cins olarak özgürlüğe yatkınlığını gösterir. Bu belirleme erkeğin özgürlüğe yatkın olmadığı anlamında değildir. Kadının, daha fazla özgürleşme ve özgürleştirme eylemleri gerçekleştirme potansiyelinde olduğuyla ilgilidir.

Kadınlar sadece biyolojik olarak doğurmaz

Kadının doğurganlığı salt biyolojik değildir. Çoğalmanın salt biyolojik olması insan ile diğer canlılar arasındaki ortak bir özelliktir. Bundan ötesi ise insanı diğer canlılardan ayıran özellik olmaktadır. “Canlılığın alt sınırı biyolojik çoğal-

madır” diyebiliriz belki de. Analık durumunun biyolojik olarak yaşanmasının anlamı büyüktür. Ama anlamı salt bu boyutla sınırlamak, anlamdan uzaklıktır.

Kadın cinsinin doğurganlığı salt biyolojik olarak kaldığında, kadının iktidara yatkın erkek enerjisiyle maddeleşmesi, kadındaki akışkan enerjinin donması gerçekleşir. Ters durumda ise, yani kadın doğurganlığının anlamsal olarak da gerçekleşme olanağının olması, kadının özgürlüğüyle ilgilidir. Kadındaki doğurganlığa dair erkek egemen sistemin ilk ve en temel yanılgısı biyolojik algılamak olurken, ikinci bir yanılgı da doğurganlığı salt doğum yapmış kadınla, yani ana formuyla sınırlandırmaktır.

Genç kadınların değişimi daha hızlıdır

Oysa genç kadınların her an çoğalttıkları anlam, etraflarına yaydıkları yaşam enerjisi, her yerde ve her zaman bulundukları ortamın ilgi odağı olmaları, ortamları etkilemeleri ve daha sayabileceğimiz birçok özellik, doğurganlıkla bağlantılı olarak genç kadındaki çoğalma özelliğinin eylemselleşmesidir. Her kadın her an doğurmaktadır. Her kadın -ki başta genç kadınlar- her an anlamı doğuracak kadar sürekli bir çoğalım duyusu içindedir.

“Her kadın -ki başta genç kadınlar- her an anlamı doğuracak kadar sürekli bir çoğalım duyusu içindedir”

Kadın kimliğinin krizli oluşunun sürekli doğurmakla ilgisi vardır. Yeniyi yaratmanın sancılarının toplumsal sorunlarla birleşmesi bu krizleri yaratmaktadır. Ki bunu en derinden yaşayan ise genç kadındır. Çünkü genç kadında doğurganlık bugünkü erkek egemen sistemin kadını içine sıkıştırdığı analık formunun çok dışındadır. Aslında kadını çocuk üretme makinesi gibi gören sistemin dışında bir doğurganlık vardır. Erkek egemenliğinin sınırlarına girmemiş ve iktidarın gölgesinde donarak formlaşmaya uğramamış, akışkan ve her an her anlamın yaratıcısı olabilecek yepyeni bir yaşam akışkanlığı vardır. Genç kadının değişimi daha hızlı yaşayabilmesi, ondaki donmamış enerjiden kaynağını alır. Erkek egemen sistemin sınırları içinde nesneleşen ve salt çocuk üretmekle sınırları çizilen kadın, biyolojik olarak yaşamak dışında bir anlam yaratmakta zorlanmaktadır. Genç kadın ise ondaki evrenin çoğalma özelliğinin bir izdüşümü olan doğurganlık potansiyelini en yaşamsal anlamda ve yaşamın

her alanında hâkim sistem sınırları dışında yaşama özgürlüğünü yaşamaktadır.

Doğum yapmayan kadının doğum yapmadığı için tamamlanmamış sayılması erkek egemen bir yaklaşımdır. Bu, genç kadınlara karşı yapılmış bir erkek egemen zihniyet saldırısıdır. Analığı yüceltmekle başlayan, genç kadınlığı yarımlikla suçlayarak devam eden ve özünde kadının verili karı-koca ilişkileri içinde yaşamasını kutsal saymaya kadar giden klasik ve geri bir yaklaşımdır. Kadının felsefi ve anlamsal çoğalışını esas almayan, kadındaki bu yanı görmeyen ve gerçek doğumlar olarak kabul etmeyen yaklaşımlar, hiyerarşik sistemin etkisinden çıkmamış yaklaşımlardır ve özgürlük hanesinde yer bulamazlar.

Her canlının dışı bir yanı vardır

Oysa evren doğurgan olduğu için dışıdır. Her şeyi doğurabildiği ve her şeye potansiyel olduğu için dışıdır. Aynı

zamanda doğa, toprak, su, hava, ateş ve doğadaki tüm elementlerin ve doğadaki her şeyin dışı olduğu sonucunu da çıkarabiliriz buradan. Her şey bir şeyler yarattığı için ve yaratmaya devam ettiği için dışıdır. Evrendeki her şeyin sürekli ve her koşulda değişimi yaşaması, sürekli bir akışkanlık içinde olması, her şeyin sürekli başka şeylere evrilmesi evrenin dışılığındandır. Tüm bu özellikler aynı zamanda kadının temel özellikleri de olmaktadır. Tabii ki tüm canlılarda bu özellikler vardır ve erkek cinsinde de bu yanlar evrensel varoluşun gereği olarak mevcuttur.

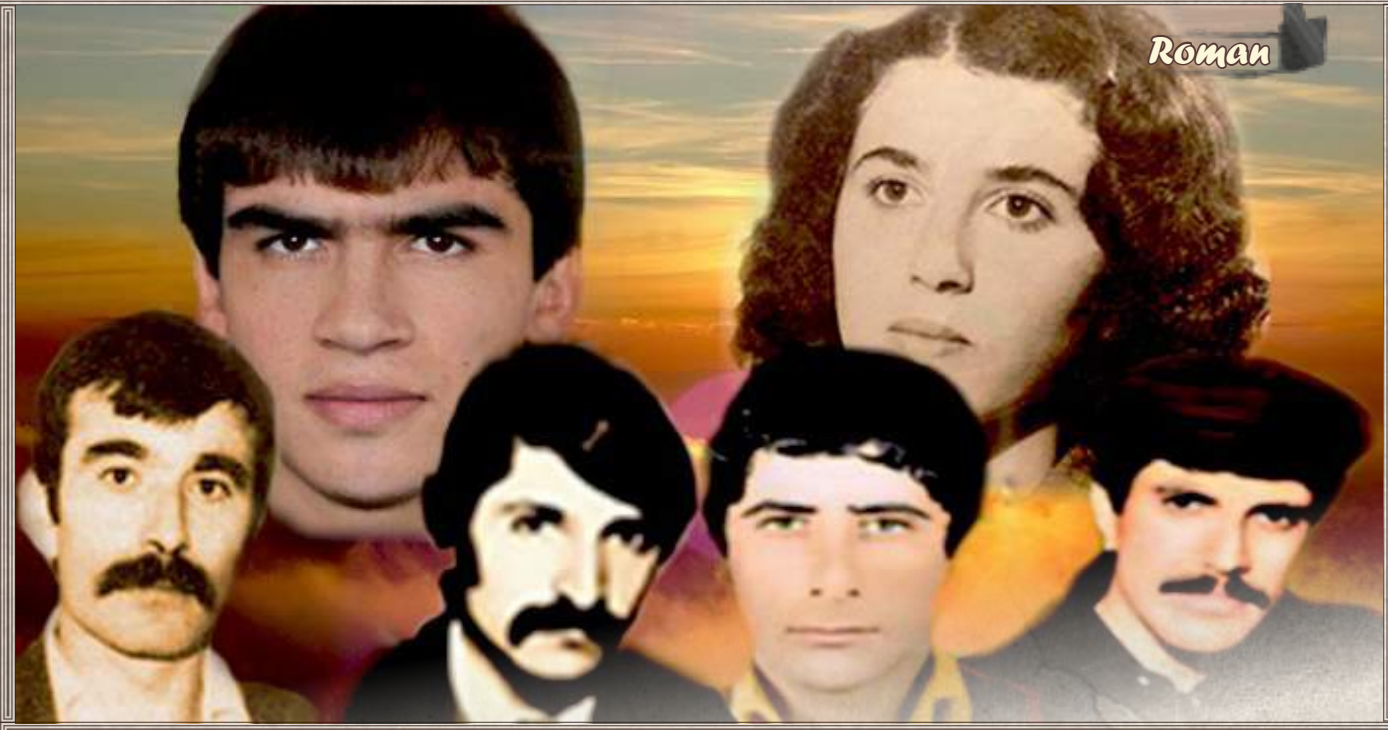
Erkeğin de kendindeki bu dışı yanı göremediği ve kendindeki dışı yanı barışamadığı için kendisi olamadığı, enerjisini katı formlaştırarak maddeleştirmeye, dolayısıyla iktidara yatkınlaştırdığı için, özgürleşme sorunlarının sürdüğünü ve giderek karmaşıklaştığı kadar krizden çıkma olasılığını daha fazla yaşadığını belirtebiliriz. Tabii bunun ilk şartı; kadını, kadın somutunda evrendeki dışı yanı tanımak, bunu yapmanın kendini tanımanın ilk koşulu olduğunu bilmek ve bu bilinçle hareket etmektir.

Varlıktaki dışı anlam tanınmalı

Evrendeki her şey hiçbir şey yokken küçücük bir noktanın patlamasıyla, yani hiçbir şeyden oluşmuşsa, o hiçbir şey de dışı olsa gerek. Küçücük bir nokta kadar iken potansiyel olan ama patlamayla potansiyel olmaktan çıkan bir dışı varoluş da diyebiliriz buna. Bu bilgi, her insanın kendi varoluşunu anlamlandırması için gereklidir. “Nereden geldik” sorusu çok gerilere götürmek isteniyorsa, bir varsayıma göre, o küçücük noktaya kadar gidilebilir. Bundan ötesi insanın kendi varlığına verdiği anlamla ilgilidir. İnsan türünün kendi varlığına vereceği anlam, varlığındaki dışı yanı tanınmasıyla bağlantılıdır. Çünkü bu yanı keşfetmeyen insan, anlamı doğuramaz. Doğurganlık salt kadının biyolojik doğurganlığıyla sınırlandırılırsa, insanın bugünkü anlam ve zihniyet dünyasına haksızlık edilir.

“Doğurganlık salt kadının biyolojik doğurganlığıyla sınırlandırılırsa, insanın bugünkü anlam ve zihniyet dünyasına haksızlık edilir”

Cesur Yüreklİ İnsanlar

Diyarbakır her zaman zindanlarıyla öne çıkan bir şehir oldu. Bu zindanlar şehre hiç yakışmıyorlardı. Silsile halindeydiler ve beş ayrı binadan meydana geliyorlardı; 1 ve 2 No'lu cezaevleri, İstihkam ve Kapalı cezaevleri, bir de ünlü 5 No'lu... Önceleri asker yatakhaneleri olarak kullanılan İstihkam ve 2 No'lu cezaevleri birkaç koğuştan oluşuyordu. 1 ve 2 No'lu ile İstihkam cezaevleri, 1980'li yılların başına kadar tıka basa dolmuştu. Tutuklamalar yoğun şekilde sürdüğünden her üç cezaevi de yetersiz kalıyordu. Devlet bu cezaevlerinde tutsakları teslim alıp iradelerini kırma ve ihanet ettirme politikasını hayata geçirmede zorlanıyordu. Tecrit uygulayarak direnişleri asgariye indirmeyi öngörüyordu. Ama tecrit alanları ve hücreler yetersizdi. Üstelik askeri darbenin eli kulağındaydı, bunun için de her yönüyle uygun 'modern' bir mekana ihtiyaç vardı.

İşte Diyarbakır E-Tipi Cezaevi, yani 5 No'lu Zindan bu amaçla inşa edilerek sürece dahil edilmişti. Yüzlerce insanın ölümüne, korkunç olayların yaşanmasına ve sayısız trajediye sahne olan bu zindan 1980 Haziran ayında açılarak yeni tutuklananlar buraya doldurulmaya başlanmıştı. 5 No'lu bir kırım merkezi olarak tasarlanmıştı. Dışarıdan bakan, ayrı ayrı bloklardan oluşan bir fabrika sanırdı

burayı. Gerçekten de bir fabrikaydı, çünkü ilerde her türlü işkencenin üretildiği bir mekan olacaktı. Hakikaten fazla değil, bir ay sonra her türlü yöntemin imal edildiği bir işkence fabrikası haline geldi. A, B, C, D ve E diye adlandırılmış 5 bloktan oluşan bina, 12 Eylül döneminde tam bir insan öğütme mekanı haline gelecekti, beyinleri yıkama laboratuvarı. Gençliğinin baharını süren asi Kürtleri bir daha günışığı görememecesine Hades'inkinden de beter karanlığına gömmek isteyen bir yeraltı cehennemi...

İşte bu amaçla tasarlanıp yapılmıştı bu devasa mekan. Ve burası pek yakında kötülük ve zulmün durmadan, her gün, her saat, her dakika, her saniye yağdığı karanlık bir yeryüzü cehennemine dönüşecekti. Tutsaklar ise yeraltının bu karanlık dehlizinde kendi yollarını kendileri bulacaklardı. Direnme istemleri yoğun, kararlılıkları, karşı duruşları derin, tarihsel görev ve sorumluluklarının gereklerini yerine getirme arzuları yüksekti tutsakların. Ancak bazı tereddütler de yok değildi. Tereddüdün bireysel kaygı ve korkudan kaynaklanmadığı kesindi. Yeterince hakimiyet sağlayamamanın, direniş sürecinde ortaya çıkabilecek hesapta olmayan kimi terslikler ve bunların yaratacağı bazı olumsuzluklardan dolayıydı tereddütleri. Devletin politikasına karşı direnme kararları zaten tartışmasızdı. Kısacası tutsaklar, iradelerini hesaba katmayan resmi zihniyete karşı duracaklardı. Yani teslim olmayacaklardı. Devletin katı, inkarcı, ezen,

boyun eğdirtten politikasına boyun eğmeyeceklerdi. Elleri ayakları bağlı olsa da kendi kişilik ve inançlarından taviz verilmemesi gerektiğini bizzat yaşayarak göstereceklerdi. Politik inançlarını, dünya görüşlerini, ütopyalarını koruyacak, bunlara dönük saldırılar karşısında seslerini yükselteceklerdi... Bu belki de yeni bir tarihsel hesaplama olacaktı. Yenilen isyanlarda kırılan, meydanlarda asılı duran, bedenleri işkenceyle parçalanan Kürtlerin bütün bunlara karşı bir 'dur' deme duruşu olacaktı.

Tarihin tekerrür etmediği söylenir ama bu sözün Kürtler için ne kadar doğru ve geçerli olduğu her zaman tartışılır olmuştur. Zira Kürtler serhildana belki onlarca kez

cezaeviyle tanışıyorlardı. O güne kadar karşıtlarıyla hep sert temelde karşılaşmış, onlarla çatışmalı bir mücadele halinde olmuşlardı. Kürdistan tarihinden devraldıkları miras, geçmişten o güne aktarılan ciddi bir tecrübe de yoktu. Tarihte, 'Kırk Dokuzlar' diye bilinen bir avuç Kürt aydınının cezaevi pratiği vardı yalnızca. Fakat bu da son derece sınırlı ve yetersizdi. O yüzden tutsaklar için Kürdistan zindan tarihi karanlıktaydı. Aslında tarihin kendisi de öyle değil miydi? Bu dünyanın en uzun boylu özgür kalmış coğrafyasına dayatılan sistemli ve ağır bir zindanlaşmaydı özcesi. Kürdün yaşamı ve doğası egemenler eliyle ona zindan edilmişti. Cezaevi bunun minyatürü, bu

“DİRENME İSTEMLERİ YOĞUN, KARARLILIKLARI, KARŞI DURUŞLARI DERİN, TARİHSEL GÖREV VE SORUMLULUKLARININ GEREKLERİNİ YERİNE GETİRME ARZULARI YÜKSEKTİ TUTSAKLARIN”

başvurmuş ve tümü de aynı yöntemlerle bastırılmıştı. Ancak her biri bastırılmasına ve büyük katliamlardan geçirilmelerine rağmen, Kürt halkı yine de; 'bir daha' ve 'bir daha' serhildan demekten vazgeçmemiştir. Ama bu son isyan; gerçekten de 'son' olabilirdi. Tarihin yeniden tekerrür etmemesi için belki de son şanslarını deniyorlardı. Kürtlerin bu son isyanına karşı en ufak bir tutum değişikliğini yaşamayan Türk devleti de tekerrürü yaşıyordu aslında. Her isyanda olduğu gibi bu isyanda da acımasızca davranıyordu. Ama bu sefer Kürtler için tarihin tekerrür etmeme ihtimali daha yüksekti.

Kürtler yeni bir düşünce yapısıyla, dünya görüşüyle ve yeni bir örgütlenme tarzıyla isyana başlamışlardı. Diğer isyanlardan dersler çıkartarak başlamışlardı bu isyana. Yeni bir kişilik, ufuk ve perspektif de koymuşlardı önlerine. Direnmeye ve tarihlerini kendileri yazmaya karar vermişlerdi. Bu karara karşın bazı dezavantajları da vardı. Örneğin; devletin kapsamlı uygulama ve planlarına rağmen tutsakların zindan deneyimleri yok denilecek kadar azdı. İlk kez

durum da Kürdün kaderiydi artık. Yakın geçmişe bakınca görülenler ne?

Kürtler birçok kez isyan ettiği için cezaevlerine atılmıştı. Jandarmanın baskısına, ağa, şeyh ve mirin düzenine karşı çıktıkları için hep vurulmuşlardı. Dilleriyle konuştukları, kültürlerini yaşattıkları, özlerine ters düşmeyi kabul etmedikleri için de en küçük itaatsizlikleri bile cezaevine atılma gerekçesi yapılmıştı. Egemenlerin, isyanları bastırıp Kürtleri vurmada, imha ve irade kırmada kullandığı en temel araçtı cezaevleri. Bütün başkaldırıları, isyanları, basit itaatsizlikler bile zindanın kör karanlığında sönmüştü. Ve tarih, direnme adına sanki bir şey yazmamış, tek söz söylememiş gibiydi... Yüzlercesi, binlercesi teslim olmamak, ihanet etmemek, mesela; 'Ne Mutlu Türküm' dememek için yaşamlarını vermişlerdi. Tarihin gerçek sayfalarında nelerin yazıldığını kim bilebilir? Bu durumun tutsakları derinden etkilediği kesindi. Bir yol yoksa, yeni bir yol açılacaktı. Hem de kimsenin bilmediği, anlamadığı ve tanımadığı bir dağ silsilesinin tam orta yerinde yeni, yepyeni bir yol... Bataklık olduğu kadar düz, dikenli olduğu kadar

pürüzsüz, dağlık olduğu kadar ovalık, her türlü yırtıcı ve zehirli yaratığın barındığı, başı sonu belli olmayan bir cangıldan çıkış yolu olacaktı bu.

Geçitvermeyen sayısız labirent silsilesinden çıkışa imkan yaratan bir yol olmalı veya bulunmalıydı. Kartacalı komutan Hannibal, İtalya'yı fethinde zorlu dağları geçerken dar bir geçide çakılıp kaldığında, üstelik Roma ordusu tarafından imha edilmek amacıyla kuşatıldığında; "Ya bir yol bulmalı ya da bir yol açmalıyız" dediği gibi bir durumla karşı karşıya kalmışlardı. Onlar da ya bir yol bulacak ya da bir yol açacaklardı. Başka şansları yoktu... "Ölümler vardır ki tüy kadar hafif, ölümler vardır Tay dağı kadar büyük..." Tarihte kimi anlar vardır ki kazanmakla kaybetmek, var olmakla yok olmak, yücelmekle küçülmek paradoksal olarak iç içe yaşanır. Bu anlarda bilinmezlik, kaygı, ürkeklik, korku had safhaya ulaşır. Duygular mecrasını kaybeder, bilinç dumura uğrar, yürek ritmini yitirir, ruh çözülür. Kendini

sorgulayıp çözümleyerek duygularını doğru mecraya yönelten ve bilinç yoğunluğuyla manevi derinliği yakalayan kişiler ancak böyle doğru olana ulaşabilir ve sorumlu oldukları tarih karşısında kendilerine düşen o kader belirleyici rolü oynayabilirler. Bunlar önder kişiliklerdir. Önderler sezgilerini bilinçle yoğurup, duygu ve düşünce güçlerini birleştiren, böylelikle olay ve olgulardaki eğilim ve uzantıları kestirerek gidişata yön veren, içinde bulundukları dönemin tüm acılarını, sevinçlerini ruhlarının derinliklerinde yaşayan, düşünce, eylem ve yaşam tarzlarıyla insanlığı etkileyen kişilerdir. Kötü günleri iyi günlere, çirkini güzele, karanlığı aydınlığa, olumsuzluğu olumluluğa, yenilgiyi yengiye dönüştürmesini bilenlerdir. İçtenlikle yaptıkları önderliğin gereklerine uyarak kendilerine, bağlılarına ve davalarına yön verenlerdir. Bundan dolayı söz ve eylem sahibi olmuş ve tarihe damgalarını vurmuşlardır.

"YÜZLERCESİ, BİNLERCESİ TESLİM OLMAMAK, İHANET ETMEMEK, MESELA; 'NE MUTLU TÜRKÜM' DEMEMEK İÇİN YAŞAMLARINI VERMİŞLERDİ"

"DI ZAPÊ DE RUHÊ APOGERÎ SERKET"

Nudem Xebat

Sala 2007'an ez derbasê akademiya Heqî Karer bûm, ji bo ku em perwerdeyek baş û bi tenduristî bibînin me beriya her tiştê bi dest çêkirina cihê xwe kir. Cardin di hêla binesazî ve jî amadekartî hate çêkirin, ji bo rewşekê xwe bide der, mewziyên bin erd hatin çêkirin, cebilxane hatin amadekirin. Ji ber di wê demê de agahiyên ku wê neyar operasyon bide destpêkirin hebû.

Ji xwe tevahî amadekariyên me jî li ser vê esasê bû, ji bo ku em bê amadekarî neyên girtin hesabên her tiştê dihat kirin. Ji bo ku em perwerdeyekê bi tenduristî bibînin. Ji ber hêjmara akademiya me pir bû, ji bo ewlehiyê başne dibû ji ber vê hêjmar hate kêmkirin.

yê ji bo vê operasyonê ew bû ku bikeve Zapê de. Neyar bi vê niyetê xwastin bikevin Zapê de û cihê xwe di hûndir de çêbikin. Neyar du aliyan de dixwast bikeve Zapê de yek, di Başûr de were, ya din jî di hêla sînora de bikeve. Ango ji bo du hêlan de dorpêç bike û tevahî riyên ku tên Zapê jî bigrin. Gava sala 2007'an de balafira keşfê derket û li ser qadan di geriya wê demê hate fêmkirin ku wê neyar hen tiştan bike.

Gava operasyon derket wê demê em perwerdê de bûn. Operasyona di aliyê Cîlo yê biçûk de derket, wê rojê heya êvarê keşif geriya û dozdehê şevê jî balafirên şer rabûn, di wê demê de jî neyar leşkerên xwe rêdikirin. Zivistan bû neyar jî dixwast ji vê sîd werbigre,

"Vîn û berxwedaniya hevalan tevahî teknîkê neyar vale derxist"

Grubek heval ji akademiya derketin, piştê wê me dest perwerda xwe kir, sê mijarên giring hatin dayîn. Di meha Sibatê sala 2008'an de di gotin wê operasyon bê destpêkirin. Di yekê Sibatê de operasyon destpêkir, anga neyar zû ketibû tevgerê de. Hedef û armancên neyar

heval tevahî di qampa dene, perwerde dibînin û hwd. Ber destê siharê bû operasyon destpêkir. Ya rast heval ji bo operasyonê bi tedbîr bûn. Yekineyek ji bo parastinê derbasê biniya Cîlo bû. Beriya neyar xwe bigihîne navtengê yekineya heval Sînan xwe digihîne

akademiya me wê demê heval Rengîn Botan li gel me bû. Hema heval yekser tevahî hevalan ji bo pevçûnê xistin nava sengerê de. Tevahî hêzên Zapê hatin agahdar kirin û li gor pêdiviyan yek ser ji bo şer ketin sengerê de. Gel me jî taximek heval çû li ser pira Balanda ji bo pêşiya tangan bigre, taximek ji bo çekên giran, yek jî derbasê qada Çiyayê Reş bû û taximek jî ji bo amadekariyê şer yê binesazî hatin bi cih kirin.

Armanc û hedefên neyar ew bû ku wê Çiyayê Reş, Şikefta Birîndara bigirtiba û di qada Karkere xwe berdaba biryargehê û wir jî derbasê Kurojaro bibana. Ango tevahî qadên stratejîk bigrin. Ev hersê sêgoşe cihên stratejîke ji bo Zapê, hedefên neyar jî tevahî qadan ji hev qutkirin bû. Di roja duyemîn de hêja pevçûn çênebûbû, tenê aliyê Çiyayê Reş û Şikefta Birîndara hevalan leşkeran bi sekvanî hatina leşkeran asteng dikirin. Birastî jî di şerê Zapê de vîna hevalan şerê li Zapê pêşket şikand. Ruxmê tevahî sir û seqeman heval vînek pola raber kirin. birastî jî di wir de vîna hevalan serkeftin dest xist. Neyar tevahî teknîkên xwe bikartanî, ji xwe tevahî hêza xwe jî ji teknîkên xwe digirt. Lê vîn û berxwedaniya hevalan tevahî teknîkê neyar vale derxist.

Di operasyona Zapê de ruhek gelek cuda hate raber kirin. Cardin gelê me yê Başûr jî gelek alîkarî dan raber kirin. Gel nehişt tang derbas bibe, gelê me yê Bamernê seknek bi wate dan diyarkirin. Tang dixwast li ser pira Balandê derbasê xeta me bibe. Çend rojên destpêkê heya heval gome vekirin hem di hêla cebilxane de hem jî di hêla erzaq de

tengasî hate jiyan kirin, lê piştê ku heval gome vekirin ew tengasî jî derbas bû. Di wan deman de tenê nanek jî hebe heval perçe perçe dikirin li ser heval belav dikirin lê, cardin jî heval di gotin na tu bixwe, hevalê din jî di got na tu bigre bi vê awayî ew perçe cardin di bêrîka hevalan de dima. Xwe fikrandin qet nîn bû tevahî heval hev di fikrin û ji parastina xwe zêdetir ya hevalê xwe di fikrî.

Avantaj di destê me de bû xweza gelek alîkarî da me, ew çend roj her tim mij, baran bû. Me hertim di mijê de tevgeriya, balafirên wê yên keşfê, şer û obîsê wan jî di wê hewayê de bandor ne dikir. Bi giştî operasyon 21 rojan berdewam kir. Tenê baweriya xwe teknîkê xwe tîne lê em vê rastiyê jî baş dizanin ku gerîla dikare teknîkên neyar jî vale derxe. Ev rastî her roj bi awayekê gelek vekirî xwe dide der.

Ew hêza cewherî, vîna xurt, bawerî neyar têkbir û tar û mar kir. Li kêleka vane jî ya herê giring vîna hevalan bû, her çiqaşî ev avantaj hebe jî lê ger ku ev vîn, bawerî ne be mirovê nikaribe di wan şert û zûrifan de şerek ewqasî dijwar bide meşandin. Piştê operasyon şûnde çû heya demek jî me arazî ne berda. Çend roj şûnde cardin akademiya me komê ser hevbûn, ji xwe me teorî û pratîk bi hev re dît, tevahî hevalên akademiye ev ji bo xwe weke şanseke gelek mezin digirtin dest. Birastî jî avantajek gelek mezin û tijî ezmûn bûn. Ruhê hevaltiyek bêhempa dihat jiyan kirin.

Ev rih di Zapê de serwer bû.

“Ew hêza cewherî, vîna xurt, bawerî neyar têkbir û tar û mar kir”

GELOS TU DIZANI

Yekemîn Rojnameya Kurdan ku bi navê "Kurdistan" ji aliyê Mithat Be-dirxan ve li Qahîrê dest bi weşana xwe kir di kîjan dîrokê de bû ?

A- 22'ê Nîsana 89 B-24'ê Nîsana 89 C-22'ê Nîsana 89 D-24'ê Nîsana 89

Şehîda yekemîn a ku di dîroka jin de dibe sembol, di 17'ê Adara 1981'an de li Mereşê di operasyona dewleta Tirk a faşîst de şehîd dikeve kî ye?

A-Besê Anûş B-Hozan Mizgîn C-Binefş Agal D-Sema Yûce

Gotina "Bi qasî ku em ji jiyanê hezdikin, em di oxira wê de canê xwe feda dikin" ayîdî kê ye ?

A-Alî Çîçek B- Akîf Yilmaz C-Kemal Pîr D- Ş. Bêrîtan

Dema ku Rêber Apo di sala 1979'an de derbasî bajarê Kobanê dibe yekemîn car derbasî kîjan gundê dibe ?

A-Elpelûrê B-Helinc C-Girê Xezalan D-Qûmlîx

KÊLIYÊN DÎROKÎ

24 Tîrmehê:

Li bajarê Lozan a Swîsreyê bi Hevpeymanîya
Lozanê Kurdistanê wek çar perçe hate perçe
kirin.

2 Tîrmehê:

Rêber APO, bi heval Ethem Akçam re ji Pîrsûsê
derbasê Kobanê bû. Di nav demeke kin de ji vir
derbasê Şamê û ji wir jî derbasê Lubnanê bû. Li vir
rêxistinên kurd û Filistinî re pêwendî pêşxist û derfet
avakir. Liser vê bingehe gerilla perwerdekir.

1923

1976

1978

1979

1979

3 Tîrmehê:

Alî Dogan Yıldırım ê ku li
Tuzluca a Ewropayê tevli
gurubê bûye, di encama
qezayekî de şehîd ket.
Cenazeyê wî jî bo bajarê wî

30 Tîrmehê:

Li hember çeteyê bi navê Mehmet
Celal Bucak ku parlementeriya
Partiya Ewropayê dikir li Gundê
"Kırbaşı" çalakîyeke serdegirtinê
hate pêkanîn. Celal Bucak di vê
çalakîyê de birîndar xelas bû û
bi piştgiyariya dewleta Tirk êrîşê
PKK'ê kir. Heval Salih Kandal
ku di berxwedaniya Hilwanê
de pêşengtiyê dikir şehîd ket.
Piştî vê pêvajoyê, pêvajoya
"Berxwedaniya Sîwerekê"
pêşket.

Rêber APO li taxa Şehîdlik a Amadê di
malekî de Manifestoya bi navê "Rêya
Şoreşa Kurdistanê" nivîsand û wek
stratejiya têkoşîna partîbûnê "li dijî
avanî, kes û saziyên ajanên têkoşîna liser
bingeha şiddeta şoreşgerî" diyarkir.

Tîrmeh 2022

JÎ TÎRMEHÊ

14 Tîrmehê:

Di Zindana Amedê de bi pêşengtiya Mehmet Hayrî Durmuş girtiyên PKK yî dest bi Rojiya Mirinê kirin. Di berxwedaniya mezin a Rojiya Mirinê de 7 ê Îlonê Kemal Pîr, 12 ê Îlonê Mehmet Hayrî Durmuş, 15 ê Îlonê Akîf Yılmaz, 17 ê Îlonê Alî Çiçek şehîd ketin. 14 ê Tîrmehê ji aliyê PKK ê ve wek "Rojava Rûmetê a Netewî" hate îlankirin.

17 Tîrmehê:

Dewleta Tirk a faşist bi hevkarîya Nato yê di Kurdistanê de rewşa ewarte îlan kir. Liser vê bingehe Walîtiya Herêmê ya Rewşa Ewarte û Paratêş a Taybet (Özel Kolordu) hate avakirin. Li dijî gerîla operasyona êrîşê ya bi navê (Sandvîç Harekatı) hate destpêkirin. Rêveberiyên PKK yên li Ewrûpa hatin girtin û pêvajoya "Doza Dusseldorfê" destpêkir.

79

1982

1987

1991

1993

7 Tîrmehê:

Vedat Aydın ê Serokê Partiya Kedê a Gel (HEP) ji aliyê kontrgerîla ve hate qetilkirin. Piştî çend rojan cenazeyê wî li Erganiyê hate dîtin. Li Amedê merasîmeke bi heybet hate çêkirin. Kontrgerîlayên dewleta Tirk li vir êrîşê merasîmê jî kirin û ji 20 an zêdetir welatparêzên Kurd hatin qetilkirin.

2 Tîrmehê:

Li Sêwasê (Sivas) Otêla bi navê Madımak di dema Şahiyên Pîr Sultan Abdal de ji aliyê grubeke faşist a olperest ve rasti êrîşê hatin û 33 Nivîskar, rewşenbîr û hûnermedên ku piraniya wan elewî bûn û 2 kes jî xebatkarên otêlê bi giştî 35 kes bi wayekî hovane hatin şewitandin û qetilkirin.

29 Tîrmeh- 21 Tebax:
3. Kongreya Azad a jin
li Qendilê pêkhat. Ji
aliyê Siyasî, leşkerî,
bîrdozî ve biryarên
giring hatin girtin. Navê
Partiya Jinen Karkerên
Kurdistan (PJKK) ê wek
Partiya Jinên Azad (PJA)
hate guhertin.

2'yemîn Konferansa Yekîtiya Ragihandina
Azad (YRD) li Xinêrê hate çêkirin.

7 Tîrmehê:

Fermendarê mezin yê Komalên Ciwan
Baran Mawa (Alî Öncü) li Botanê Şehîd
ket. Şehîd Baran di şoreşa Rojava'de
cihê xwe wek peşengê ciwanan girti bu
û bandoreke mezin li ser gel û ciwanan
kiribu.

19 Tîrmehê:

Bajarê Kobanê wek bajarê yekemîn ji Rejîma Suriyê
hate girtin û Şoreşa Rojava destpêkir. Şoreşa Rojava
iro ji bo tevahiya gelan bûye hêvî û baweriya azadî û
demokrasiyê.

30 Tîrmehê:

Endamê Rumetê yê Komîteya Navendî
Ya PKK ê û fermendarê Botanê Heval
Rojhat Blûzerî (Lezgîn Yorgun) di ava
Botan Masîro de şehîd ket.

1998

2000

2003

2012

2018

GÜNAH ÇOCUKLARI

Günah çocukları, utansın efendileri
Bozkırları kirleten çizmeleriyle
Birer kara leke oldular
Roma yangınındaki gibi çılgın
Ve kana susamış
Ve suratındaki kanlı bankası, tekeli
Ve tahviliyle, finans
Dayak yemediler meydanda
Öte yandan emperyalizmin beyni
Bir şüra beyinsiz Birleşmiş Milletler'in
New York'taki taş binasında
Barış adına zeytin dallarıyla süsleyip
Zehir sunanlar bize bir taş içinde.
Telgrafın tellerine kuşlar konmuyor her
zaman
Filistin devrimcileri asılıyorlar direklerine.
Kirli yüzü ve salyalı ağzı
Tükürükleriyle, kör gözüyle
Moşe Dayan
Sırıttıyor Filistinli çocukların rüyasında
Öte yandan üç kuruşa kuyruk sallayan
ihanetçilere rağmen
Yükseliyor Kürdistan'da kavgamız.

Bırakın

*Cirit atsın orta yerde sosyal şovenler
Ajans sonrası hava raporu verir gibi
Konuşsun küçük burjuva milliyetçiler*

Bırakın

*İşveli bir yosma edasıyla
Emperyalizmle anlaşsın*

Deng Şino Ping

*Ey durgun sabah üstleri merhaba
Tatlı meyvesini taşıyamayan
İncir ağacının nazlı dalı merhaba
Zincire vurulmuş emek ve yürek
merhaba*

Es ülkemin nazlı meltemi es

*Xabur, Dicle, Fırat yık duvarlarını
Al Haki'den, Haki'den selam götür dört
bir tarafa*

Anyalı ninemin dilinde ninni ol

Pablo Neruda'nın şiirlerine gir

*Bir amelenin yüreğinde betona karış
Ve köy yiğidinin sabanında bire on ver*

Ey kutsal gelecek aç yüzünü

*Genç bir kız tazeliğiyle sana hasretimiz
var.*

Mehmet Xeyrî Durmuş

10'EMÎN SALVEGERA
ŞOREŞA ROJAVA

